

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ΤΣΙΡΙΜΠΙΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Παιδαγ. Σχολ. Πανεπιστημ. Ἀθηνῶν || Διδασκαλείου || Γυμνασίου Τριπόλεως

ΛΥΣΙΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΛΟΓΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1933—1938

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΑΝΤΙΤΥΠΑ 4500

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου Δρχ. 11,50

Βιβλιοσήμον καὶ φόρος Ἀναγκ. Δαν. Δρχ. 3,90

*Αριθ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 42433 4-8-33

*Αριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 48743

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΤΖΑΚΑ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ & ΣΙΑΣ

81^Α ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 81^Α

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1933

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1933 142

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ΤΣΙΡΙΜΠΙΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Παιδαγωγ. Σχολ. Πανεπιστημ. Ἀθηνῶν ἢ Διδασκαλείου ἢ Γυμνασίου Τριπόλεως

ΛΥΣΙΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΛΟΓΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ΄ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1933—1938

Ἀριθ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως $\frac{42433}{4-8-1933}$

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΤΖΑΚΑ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ & ΣΙΑΣ

81^Α ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 81^Α

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1933

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τῶν συγγρα-
φέων ἢ τοῦ ἑνὸς τούτων καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου.

Handwritten signature

Τύποις ΑΘ. Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

*Οδὸς Δέκα—Στοὰ Σιμοπούλου

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

	Σελ.
Α'. ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ	7
Β'. ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΚΕΙΜΕΝΟΝ	
1) Είσαγωγή εις τὸν «περὶ σηκοῦ»	9
2) Κείμενον τοῦ » »	11
3) Είσαγωγή εις τὸν «ὑπὲρ Μαντιθέου»	19
4) Κείμενον τοῦ » »	21
5) Είσαγωγή εις τὸν «κατὰ Ἐργοκλέους»	27
6) Κείμενον τοῦ » »	29
7) Είσαγωγή εις τὸν «κατὰ σιτοπωλῶν»	33
8) Κείμενον τοῦ » »	35

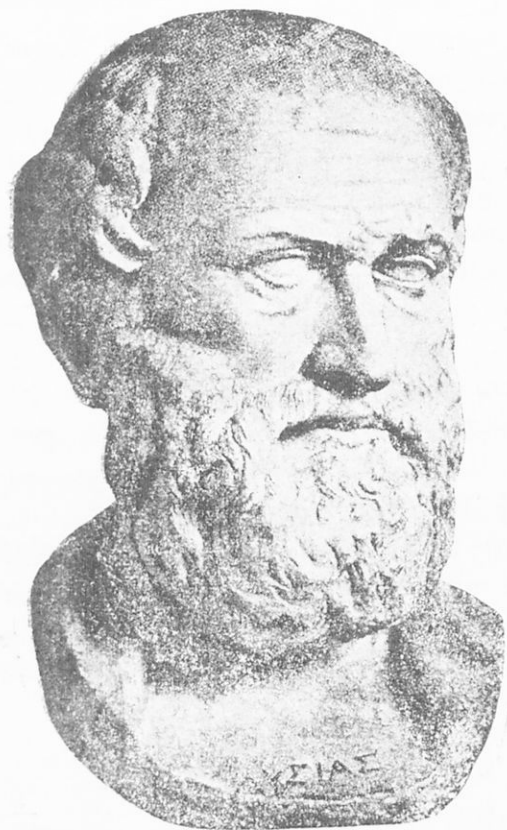
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ'. ΛΥΣΙΑΣ	
α') Βίος τοῦ Λυσίου	43
β') Λόγοι τοῦ Λυσίου	44
Δ'. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ	47

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Α΄ ΕΙΚΩΝ ΛΥΣΙΟΥ

Β΄ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΛΥΣΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν περὶ τοῦ σηκοῦ λόγον.

Ὁ Νικόμαχος, Ἀθηναῖος πολίτης, κατήγγειλεν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὸν ἀπαγγέλλαντα τὸν παρόντα λόγον, ὁ ὅποιος εἶναι ἄγνωστος, ὅτι ἐξηφάνισε μορία, δηλαδὴ ἱερὰν ἐλαίαν ἐκ τοῦ κτήματός του.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ κατηγοροῦς ἀντελήφθη, ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη δὲν θὰ ἐγένετο πιστευτή, προσέβη εἰς νέαν τοιαύτην, ὅτι δῆθεν ὁ κατηγορούμενος τῇ βοηθείᾳ τῶν ὑπηρετῶν του ἐξηφάνισε σηκὸν μορίας, τοῦτέστιν κορυμὸν παλαιᾶς ἐλαίας.

Ἦτο δὲ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἀπηροσενυμένον διὰ νόμου ἀδστηροῦ ὄχι μόνον νὰ ἐξαφανίσωσι μορίας ἢ σηκοὺς, ἀλλὰ καὶ νὰ καλλιερῶσι καὶ τὸν γύρω χώρον.

Ἡ δίκη διεξήχθη πιθανῶς κατὰ τὸ ἔτος 396 ἢ 395 π. Χ. ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπειδὴ οὗτος εἶχε τὴν προστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ἐλαιῶν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ λόγος αὐτὸς καλεῖται Ἀρεοπαγιτικός.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ
ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ

Πρότερον μὲν, ὦ βουλή, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῇ βουλομένῳ, 1
ἤσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν μήτε πράγματα· νυνὶ δὲ
οὕτως ἀπροσδοκῆτοις αἰτίαις καὶ πανηροῖς συκοφάνταις πε-
ριπέπτωκα, ὥστ' εἴ πως οἶόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν καὶ τοὺς μὴ
γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· διὰ
γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ κίνδυνοι κοινοὶ γίνονται καὶ τοῖς
μυθρὲν ἀδικοῦσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν.

Οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγρά- 2
φην τὸ μὲν πρῶτον ἐλάαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ πρὸς
τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι
προσῆξαν· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ τρόπου ἀδικουντά με οὐδὲν
εὐρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνὶ με σηκὸν ἀπογράφουσι ἀφανίζειν,
ἠγούμενοι ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι
ἀποδειξαι, αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ,τι ἂν βούλωνται λέ-
γειν. καὶ δεῖ με, περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἤκει, ἅμ' 3
ὕμιν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ἀκούσαντα
καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνισασθαι.
ὁμῶς δὲ πειράσομαι ἐῖ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξει.

Ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Παισάνδρου τὸ χωρίον, δημοθέντων 4
δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν
παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγεώργει,
ὀλίγῳ δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ πριάμε-
νος ἐξεμίσθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης οὔσης
ἐωνούμην.

Ἦγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐμὸν ἔργον ἀποδειξαι ὥς, 5

- ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὐτ' ἐλάα οὔτε σηκὸς ἐνήν ἐν αὐτῷ. νομίζω γάρ, τοῦ μὲν προτέρου χρόνου, οὐδ' εἰ πάνυ πολλαὶ ἐνήσαν μορῖαι, οὐκ ἂν δικαίως ζημιουῖσθαι· εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσιν ἠφρατισμένοι, οὐδὲν προσήκει περὶ τῶν
- 6 ἄλλοτρίων ἀμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ὁ πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἷτιος κακῶν γεγένηται, καὶ τῶν χωρίων τὰ μὲν πόρρω ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμενετο, τὰ δ' ἐγγυὲς ὑπὸ τῶν φίλων διηρηπάζετο· ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει πάλαι γεγενημένων
- 7 συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην διδοίην; ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ἐν τῇ πολέμῳ δημιευθὲν ἄπρατον ἦν πλεῖν ἢ τρία ἔτη. Οὐ θαυμαστὸν δ' εἰ τότε τὰς μορῖας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν φυλάττειν ἐδυνάμεθα. ἐπίστασθε δέ, ὦ βουλῆ, ὅσοι μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ὄντα ἰδίαις καὶ μορῖαις ἐλάαις ὡς νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται καὶ ἡ γῆ ψιλῆ γεγένηται· καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ πολέμῳ κεκτημένων, οὐκ ἀξιοῦτε παρ' αὐτῶν, ἐτέρων ἐκκοφάντων, δίκην λαμβά-
- 8 νειν. καίτοι εἰ τοὺς διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε, ἢ που χρὴ τοὺς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι.
- 9 Ἄλλὰ γάρ, ὦ βουλῆ, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενημένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε γενέσθαι,
- 10 ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλάαν οὔτε μορῖαν οὔτε σηκὸν παραλαβών. τρίτῳ δέ ἔτει Δημήτριος οὗτος εἰργάσατο ἐν-αυτόν· τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένης ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε· κατὰ τρία ἔτη ὁμοίως καὶ Πρωτέας ἐμίσθωσατο. Καὶ μοι δεῦρ' ἴτε, μάρτυρες.

MARTYRES.

Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ. 11
 φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουινιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ'
 ἔμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργα-
 ζόμενοι καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἔμοῦ μεμισθωμένοι μὴ εἶναι ση-
 κὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν τις φανερώτερον ἐξελέγξειε
 ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἶόν τε, ἂ πρότερον μὴ
 ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον ἀφανίζειν.

Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλή, ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ, ὅσοι με 12
 φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῆ καὶ
 ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτουσιν ἂν, ἠγούμενος μᾶλλον λέ-
 γεσθαι ἢ ὡς μοι προσῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βουλοίμην
 περὶ ἔμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἠγῆσθέ με σκοπεῖν,
 εἴπερ τοιοῦτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ,τι κέρδος ἐγίγνετο
 τῷ ἀφανίσαντι καὶ ἦτις ζημίᾳ τῷ ποιήσαντι, καὶ τί ἂν λα-
 θῶν διεπραξάμην καὶ τί ἂν φανερὸς γενόμενος ὑπ' ὑμῶν
 ἔπασχον. πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ ταιαῦτα οὐχ ὕβρεως, 13
 ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν,
 καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι,
 ἀποφαίνοντας ἦτις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγίγνετο.

Οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδείξαι οὔθ' ὡς ὑπὸ πενίας 14
 ἠναγκάσθην τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, οὔθ' ὡς τὸ χω-
 ρίον μοι διεφθέρετο τοῦ σηκοῦ ὄντος, οὔθ' ὡς ἀμπέλους ἐμ-
 ποδῶν ἦν, οὔθ' ὡς οἰκίας ἐγγύς, οὔθ' ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν
 παρ' ὑμῖν κινδύνων. Ἐγὼ δ' εἴ τι τοιοῦτον ἔπραττον, πολ-
 λὰς ἂν καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζημίας γιγνομένης ἀποφύνοιμι·
 ὅς πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκόν, ὥσπερ οὐ 15
 πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Ἀθηναίους εἰδέναί. καὶ εἰ
 μὲν αἰσχροὺς ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἂν τις τῶν παριόντων
 ἠμέλησε· νῦν δ' οὐ περὶ αἰσχύνης ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζη-
 μίας ἐκινδύνεον.

Πῶς δ' οὐκ ἂν ἦν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἀπάντων, εἰ τοὺς 16

ἔμαυτοῦ θεράποντας μηκέτι δούλους ἔμελλον ἔξειν ἀλλὰ δεσπότης τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔργον συνειδόμενος; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημάρτανον, οὐκ ἂν εἶόν τ' ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν λαμβάνειν· εὐ γὰρ ἂν ἤδειν ὅτι ἐπ' ἐκεῖνοις καὶ ἐμὲ τιμωρήσασθαι καὶ αὐτοῖς μὴνύσαιιν ἐλευθέρως γενέσθαι.

- 17 Ἔτι τοίνυν, εἰ τῶν οἰκετῶν παρέστη μοι μὴδὲν φροντίζειν, πῶς ἂν ἐτόλμησα τοσοῦτων μεμισθωμένων καὶ ἀπάντων συνειδόμετων ἀφανίσαι τὸν σηκὸν βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα, προθεσμίας δὲ οὐδεμιᾶς οὔσης τῇ κινδύνῳ τοῖς εἰργασμένοις ἅπασιν τὸ χωρὶον ὁμοίως προσήκον εἶναι σὼν τὸν σηκόν, ἔν', εἴ τις αὐτοὺς ἠτιτάτο, εἶχον ἀνενεκεγείν ὅτι παρέδωσαν; νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς αὐτούς, εἴπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστάντες.
- 18 Εἰ τοίνυν καὶ ταῦτα παρεσκευασάμην, πῶς ἂν εἰός τ' ἦν πάντας πείσαι τοὺς παριόντας ἢ τοὺς γείτονας, εἰ οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν, ἀλλὰ πᾶσιν ὄραν ἔξεστιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μὴδένα εἰδέναι, καὶ περὶ ἐκείνων
- 19 πυνθάνονται; Ἐμοὶ τοίνυν τούτων εἰ μὲν φίλοι εἰ δὲ διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες· οὗς ἐχρῆν τοῦτον παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτως τολμηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὅς φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρειστήκειν, εἰ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα, ἀναθέμενος δὲ ὁ βοηλάτης ὄψεται ἀπάγων τὰ ξύλα.
- 20 Καίτοι, ὦ Νικόμαχε, χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας, καὶ φανερόν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν ἀπολογίαν ὑπέλιπες, αὐτὸς δέ, εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν τούτῳ τῇ τρόπῳ ἤσθα ἂν με τιμωρημένος, εἰ δὲ τῆς πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν
- 21 ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης, εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότε ἂν πλεῖστον ἔλαβες· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος οὐδεμίαν ἄλλην ἠγούμην ἂν εἶναί μοι σωτηρίαν ἢ σὲ πείσαι.

τούτων τοίνυν οὐδὲν ποιήσας διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπολέσθαι, καὶ κατηγορεῖς ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐμῶν χρημάτων οὐδεὶς ἐθέλει σοὶ μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ, ὅτε φῆς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς ἐν- 22
 νέα ἄρχοντας ἐπήγαγες ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἀρείου Πά-
 γου, οὐκ ἂν ἐτέρων ἔδει σοὶ μαρτύρων· οὕτω γὰρ ἂν σοὶ συν-
 ἤδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἳ περ καὶ διαγιγνώσκειν ἔμελλον
 περὶ τοῦ πράγματος.

Δεινότατα οὖν πάσχω, ὅς εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυρας, 23
 τούτοις ἂν ἤξιου πιστεύειν, ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ, ἐμοὶ
 καὶ ταύτην ζημίαν οἴεται χρῆναι γενέσθαι. καὶ τούτου μὲν
 οὐ θαυμάζω· οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν ἅμα τοιούτων τε
 λόγων ἀπορήσει καὶ μαρτύρων· ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ τὴν αὐτὴν
 τούτῳ γνώμην ἔχειν.

Ἐπίστασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὖσας καὶ 24
 πυρκαϊὰς ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις, ἅς, εἴπερ ἐπε-
 θύμουν, πολὺ ἦν ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσει καὶ ἐκκόψαι
 καὶ ἐπεργάσασθαι, ὅσῳ περ ἦττον τὸ ἀδίκημα πολλῶν οὖσῶν
 ἔμελλε δῆλον ἔσσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ 25
 ποιοῦμαι ὡς περ καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν,
 ἡγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων εἶναι μοι τὸν κίνδυνον.
 αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι. ἐπιμελητὰς
 αἰρουμένους μὲν ἐκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας
 καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἐζημίωσέ μ' ὡς ἐρ-
 γαζόμενον τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία.

Καίτοι οὐ θαυμαστόν δήπου, εἰ τὰς μὲν μικρὰς ζημίας 26
 οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κιν-
 δύνους οὕτω περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι· καὶ τὰς μὲν πολλὰς
 ἐλάσας, εἰς ἅς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων
 φαίνομαι, τὴν δὲ μίαν μορίαν, ἣν οὐχ οἶόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξο-
 ρύξαντα, ὡς ἀφανίζω νυνὶ κρίνομαι;

Πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὧ βουλή, δημοκρατίας 27

οὔτης παρανομεῖν ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος ἢ ὡς νῦν διαθβεβλημένος, ἀλλ' ὡς τῇ βουλομένη τότε μάλλον ἐξὸν ἀδικεῖν ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν ἐκείνῃ τῇ χρόνῃ οὔτε τοιοῦτον οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν ποιήσας φανήσομαι. πῶς δ' ἂν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῇ κακονούστατος ἦν, ἡμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων ἐκ τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζεῖν ἐπεχείρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ δένδρον μὲν οὐδὲ ἐν ἔστι, μιᾶς δὲ ἐλάας σηκός, ὡς οὗτός φησιν, ἦν, κυκλόθεν δ' ὁδὸς περιέχει, ἀμφοτέρωθεν δὲ γείτονες περιουκοῦσιν, ἄερκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτρόν ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπιχειρήσαι τοιοῦτῃ πράγματι;

29 Δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι ὑμᾶς μὲν, εἰς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον προστέτακται τῶν μορίων ἐλαῶν ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς ἐπεργαζόμενον πώποτε ζημιῶσαι μήθ' ὡς ἀφανίσαντα εἰς κίνδυνον καταστήσασθαι, τοῦτον δ' ὅς οὔτε γεωργῶν ἐγγύς τυγχάνει οὔτ' ἐπιμελητῆς ἡρημένος οὔθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με μορίαν ἀφανίζεῖν.

30 Ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τοὺς τοιοῦτους λόγους πιστοτέρους ἡγήσασθαι τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ σύνιστε, τὰ τοιαῦτ' ἀνασχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων, ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας. ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα ἢ ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμεν, καὶ τριηραρχῶν καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων καὶ χορηγῶν καὶ τἄλλα λειτουργῶν οὐδενὸς ἧττον πολυτελῶς τῶν πολιτῶν.

32 Καίτοι ταῦτα μὲν μετρίως ποιῶν ἀλλὰ μὴ προθύμως οὔτ' ἂν περὶ φυγῆς οὔτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἡγωνιζόμεν, πλείω δ' ἂν ἐκεκτῆμην, οὐδὲν ἀδικῶν οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυτῇ καταστήσας τὸν βίον· ταῦτα δὲ πράξας, ἃ οὐτός μου κατηγορεῖ, ἐκέρδαινον μὲν οὐδέν, ἐμαυτὸν δ' εἰς

κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογήσαιτε δικαιο- 33
 τερων εἶναι τοῖς μεγάλαις χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν με-
 γάλων, καὶ πιστότερα ἡγεῖσθαι περὶ ὧν ἅπανα ἡ πόλις
 μαρτυρεῖ, μᾶλλον ἢ περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ.

Ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρτυ- 34
 ρας γὰρ ἔχων αὐτῷ προσῆλθον, λέγων ὅτι μοι πάντες εἰσὶν
 οἱ θεράποντες, οὓς ἐκεκτῆμην ἐπειδὴ παρέλαβον τὸ χωρίον
 καὶ ἔτοιμός εἰμι, εἴ τινα βούλοιο, παραδοῦναι βασανίζειν,
 ἡγούμενος οὕτως ἂν τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον γενέσθαι τῶν
 τούτου λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. οὗτος δ' οὐκ 35
 ἤθελεν, οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. ἐμοὶ δὲ
 δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασανιζόμενοι
 κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἀποθνοῦνται, περὶ δὲ τῶν δε-
 σποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονούστατοι, μᾶλλον ἂν ἔλοιτο
 ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι ἢ κατειπόντες ἀπηλλάχθαι τῶν
 παρόντων κακῶν.

Καὶ μὲν δῆ, ὦ βουλή, φανερὸν οἶμαι εἶναι πᾶσιν ὅτι, εἰ 36
 Νικομάχου ἐξαιτουδντος τοὺς ἀνθρώπους μὴ παρεδίδουν, ἐδό-
 κουν ἂν ἑμαυτῷ συνειδέναί· ἐπειδὴ τοίνυν ἐμοῦ παραδιδόν-
 τος οὗτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ περὶ τούτου
 τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἄλλως τε καὶ τοῦ κινδύνου οὐκ
 ἴσου ἀμφοτέρους ὄντος. περὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον ἄ 37
 οὗτος ἐβούλετο, οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο·
 τούτῳ δ' εἰ μὴ ὁμολόγουν, οὐδεμιᾶ ζημίᾳ ἔνοχος ἦν. ὥστε
 πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν ἢ ἐμὲ παραδοῦ-
 ναι προσῆκεν. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυμίας ἀφικόμην,
 ἡγούμενος μετ' ἐμοῦ εἶναι καὶ ἐκ βασάνων καὶ ἐκ μαρτύρων
 καὶ ἐκ τεκμηρίων ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος τάληθῆ πυθέσθαι.

Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρῆ, ὦ βουλή, ποτέροις χρῆ πιστεύειν 38
 μᾶλλον, οἷς πολλοὶ μεμαρτυρήκασιν ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε,
 καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι ἢ
 μετὰ τοσούτου κινδύνου τοιοῦτον ἐμὲ ἔργον ἐργάσασθαι, καὶ

πότερον οἴεσθε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως βοηθεῖν ἢ συκοφαν-
τοῦντα αἰτιάσασθαι;

39 Ἐγὼ μὲν εἰδέναι ὑμᾶς ἠγοῦμαι ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται,
οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον
παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. Ὅσῳ γὰρ οἱ τοιοῦτοὶ εἰσιν
ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων, τοσοῦτῳ πάντες
αὐτοὺς φεύγουσι.

40 Ἐγὼ δέ, ὦ βουλή, οὐκ ἠξίουν ἀλλ' ἐπειδήπερ μ' ἠτιά-
σατο, παρέσχον ἐμαυτὸν ὅ,τι βούλεσθε χρῆσθαι, καὶ τού-
του ἕνεκα τοῦ κινδύνου οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην,
οἷ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. καὶ
φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτῶν ἐπεχειρήσει ποιῆσαι
κακὸν οὐδέν, τοιούτους δ' ἐπιπέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν
41 δικαίως πιστεύετε. Πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ
φυγὰς ἀδίκως καταστήσομαι, ἅπαις μὲν ὦν καὶ μόνος, ἐρή-
μου δὲ τοῦ εἴκου γενομένου, μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεοῦς, πα-
τρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις, πολλὰς
μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νευαυμαχηκῶς, πολλὰς δὲ μάχας
μεμαχημένος, κόσμιον δ' ἐμαυτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν
ὀλιγαρχίᾳ παρασχών.

42 Ἀλλὰ γάρ, ὦ βουλή, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ' ὅ,τι δεῖ
λέγειν· ἀπέδειξα δ' ὑμῖν ὡς οὐκ ἐνήν σηκὰς ἐν τῷ χωρίῳ,
καὶ μάρτυρας παρεσχόμεν καὶ τεκμήρια. ἃ χρῆ μεμνημέ-
νους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ἀξιῶν παρὰ
τούτου πυθέσθαι ὅτου ἕνεκα, ἐξὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐλέγξει,
τοσοῦτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστησεν ἀγῶνα,
43 καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ πι-
στός γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα ἀποδείξει,
καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας, οὓς φησι πα-
ραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἤθελεν.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν ὑπὲρ Μαντιθέου λόγον.

Ὁ Μαντίθεος, ὅστις ἦτο ἐκ τοῦ δήμου Θοριζοῦ τῆς Ἀχαμαντίδος φυλῆς, ἐκλήρωθη πιθανῶς τὸ ἔτος 394 π.Χ. βουλευτῆς τῆς φυλῆς του.

Ἐπρεπεν ὁμοῦ συμφώνως μὲ τοὺς Ἀθηναῖκούς νόμους πᾶς ἄρχων καὶ βουλευτῆς, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, νὰ δοκιμασθῇ, τοῦτέστιν ἀναλόγως τῆς ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε, νὰ ἐξετασθῇ ἐνώπιον τῆς βουλῆς ἢ τοῦ δικαστηρίου ἢ καὶ ἐνώπιον καὶ τῶν δύο, ἂν ἦτο γνήσιος πολίτης, ἂν ἐξετέλεσε τὰ πρὸς τοὺς θεούς, τοὺς γονεῖς, τοὺς πολίτας καὶ τὴν πατρίδα καθήκοντα.

Ἐπομένως καὶ ὁ Μαντίθεος, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ, ἐδοκιμάσθη.

Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν δοκιμασίαν του προσῆλθον μερικοὶ κατήγοροι, οἱ ὁποῖοι τὸν κατηγοροῦσαν, ὅτι ἦτο ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας ὡς ὑπηρετήσας ὡς ἱππενὸς τοὺς τυράννους, ἀπήγγειλε τὸν παρόντα λόγον τοῦ Λυσίου πρὸς ἀπόζουσιν τῆς κατηγορίας.

II.

ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗΙ

Εἰ μὴ συνήδειν, ὦ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις 1
ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλήν ἂν αὐτοῖς χά-
ριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως
διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵ-
τινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιω-
μένων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιπεύω, 2
ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἰ τις πρός με τυγχάνει ἀγῶδῶς διακείμενος,
ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, με-
ταμελήσει αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
νον ἡγήσεται.

Ἄξιῶ δέ, ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τούτο μόνον ὑμῖν ἀποδείξω, 3
ὡς εὖνους εἶμι τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασ-
μαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πῶ μοι πλεόν
εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι καὶ περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς
καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους τοὺς τῶν
ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖ-
σθαι χείρους εἶναι.

Πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον ἐπὶ τῶν τριάκοντα, 4
οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας. ἡμᾶς γὰρ ὁ πατήρ πρός τῆς
ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαι-
τησομένους ἐξέπεμψε, καὶ οὕτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων
ἐπεδημοῦμεν οὕτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἦλθομεν
πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον 5
πένθ' ἡμέραις. καίτοι οὕτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον και-
ρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων,
οὐτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ

τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον.

- 6 Ἐπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστίν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ἐμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνισοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν. ἐκείνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξετε παρ' αὐτῶν. Ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὐτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε κατάστασιν παραλαβόντα. καίτοι πᾶσι βῆδιον τοῦτο γνῶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιουῖσθαι. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων βῆδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι.
- 8 Ἐτι δέ, ὦ βουλή, εἴπερ ἱππευσα, οὐκ ἂν ἦν ἔξαρνος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἠξίου, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱπάρχους κεχειροτονημένους. ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγαῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογία, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι. Ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

MARTYRIA.

- 9 Περὶ μὲν τοίνυν αὐτῆς τῆς αἰτίας οὐκ οἶδ' ὅ,τι δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσα-

σθαί μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.

Ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν, οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλει- 10
φθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς
πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς
ἑκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνειμάμην, ὥστ' ἐκει-
νον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πικρῶν, καὶ πρὸς
τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτως βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτε μοι
μηδὲ πρὸς ἓνα μηδὲν ἔγκλημα γενέσθαι.

Καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτως διήκηκα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι 11
μέγιστον ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, ὅτι
τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ τὰς τοιαύτας
ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐ-
τοὺς ὄψεσθέ μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους περὶ
ἐμοῦ λογοποιούντας καὶ ψευδομένους. καίτοι δῆλον ὅτι, εἰ
τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ
ἐμοῦ. ἔτι δ' ὦ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ δύ- 12
ναιτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γε-
γενημένην· καίτοι ἐτέρους ὄρατε πολλάκις εἰς τοιούτους
ἀγῶνας καθεστηκότας.

Πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς 13
τοὺς πολεμίους σκέψασθε, εἶον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει.
πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς Βοιω-
τοὺς καὶ εἰς Ἀλιάρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὁρθοβούλου κατειλε-
γμένος ἱππεύειν, ἐπειδὴ πάντας ἐώρων τοῖς μὲν ἱππεύουσι
ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ' ὀπλίταις κίνδυνον
ἡγουμένους, ἐτέρων ἀναθάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμά-
στων παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν ἔφην τῷ Ὁρθοβούλῳ
ἐξαλειφαί με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἡγούμενος αἰσχρὸν εἶναι
τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν ἄδειαν ἐμαυτῷ παρα-
σκευάσαντα στρατεύεσθαι. Καί μοι ἀνάγκη, Ὁρθόβουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 14 Συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου, εἰδὼς αὐτῶν ἐπίους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀποροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυσὶν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. Καί μοι ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 15 Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης καὶ πάντων προειδόντων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἐτέρων ἀναδυομένων ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίσι· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας φυλῆς δυστυχησάσης, καὶ πλείστων ἀποθανόντων, ὕστερος ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριῶς τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος.
- 16 Καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κόρινθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατειλημμένων, ὥστε τοὺς πολεμίους μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγηριλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρίσαι τάξεις, αἵτινες βοηθήσουσι, φοβουμένων ἀπάντων (εἰκότως, ὦ βουλή· δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεναι) προσελθὼν ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν.
- 17 Ὅστι' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχουσιν· οὐ γὰρ μόνον τὰ προσιαττόμενα ἐποιοῦν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποιοῦν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἡγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίσι μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθισταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν

νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. Καί μοι ἀνά-
 θεητε τούτων μάρτυρες.

MARTYRES.

Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπε- 18
 λείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ
 τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευ-
 ταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρή τοὺς φιλοτίμως καὶ κο-
 σμῶς πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ εἷ τις
 κομᾶ, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα
 οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ
 τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους ἅπαντες
 ὑμεῖς ὠφελείσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὧ βουλή, οὔτε 19
 φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν· πολ-
 λοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμῶς ἀμπεχόμενοι
 μεγάλων κακῶν αἰτίαι γεγόνασιν, ἕτεροι δὲ τῶν τοιούτων
 ἀμελοῦντες πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι.

Ἦδη δέ τινων ἠσθόμεν, ὧ βουλή, καὶ διὰ ταῦτα ἀχθο- 20
 μένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ.
 ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἑμαυτοῦ πρα-
 γμάτων δημηγορῆσαι, ἔπειτα μέντοι καὶ ἑμαυτῷ δοκῶ φιλο-
 τιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐν-
 θυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες,
 ἅμα δὲ ὑμᾶς ὄρων (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρή λέγειν) τοὺς τοιού-
 τους μόνους ἀξιῶς τινὸς νομίζοντας εἶναι· ὥστε ὄρων 21
 ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη πράτ-
 τειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιού-
 τοις ἀχθοίσθε; οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ'
 ὑμεῖς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογον.

Μετὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπεκράτει γενικὴ ἀγανάκτησις κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν, ἐπεὶ ἀπέβησαν δεσπόται ἀντὶ ἐλευθερωτῶν τῶν πόλεων. Οἱ παλαιοὶ σύμμαχοί των δυσαρεστηθέντες συνεμάχησαν μετὰ τῶν ἐχθρῶν των καὶ ἀπετέλεσαν οὕτω τὴν συμμαχίαν Κορίνθου, Ἄργους, Θηβῶν καὶ Ἀθηνῶν ἐναντίον τῆς Σπάρτης τῷ 395 π.Χ., ὅτε καὶ ἤρχισεν ὁ λεγόμενος Βοιωτικὸς ἢ Κορινθιακὸς πόλεμος.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπωφεληθέντες τοῦ πολέμου τούτου προσεπάθησαν νὰ ἀνασυγκροτήσωσι τὸ παλαιὸν των κράτος διὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν παλαιῶν τειχῶν καὶ ὄχρωμάτων καὶ τῆς ἀποστολῆς μετὰ στόλου τοῦ Θρασυβούλου, τοῦ καταλύσαντος τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τυράννων, εἰς διαφόρους πόλεις πρὸς σύναψιν μετ' αὐτῶν συμμαχίας καὶ φιλίας.

Μαζὶ μὲ τὸν Θρασύβουλον ἐξέπλευσαν καὶ ἄλλοι στρατηγοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἐργοκλῆς, ὁ ὁποῖος ἦτο δημοκρατικώτατος καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον πολλὰ παθόντας ὑπὸ τῶν τυράννων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς τοῦ Θρασυβούλου ὁ δῆμος ἔκαμε ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐκάλεε τοὺς στρατηγούς νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ δώσωσι λόγον τῶν πράξεών των, διότι κατηγορήθησαν, ὅτι διὰ πειστικῶν μέτρων ἠργυρολόγησαν πολλὰς συμμαχικὰς πόλεις.

Ὁ Ἐργοκλῆς τότε συνεβούλευσε τὸν Θρασύβουλον νὰ καταλάβῃ τὸ Βυζάντιον, νὰ ἰδιοποιηθῇ τὸν στόλον, νὰ

λάβη ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ Σεύθου, βασιλέως τοῦ Πόντου, καὶ γὰ κατατρομάξῃ οὕτω τοὺς Ἀθηναίους.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ διότι ἰδιοποιήθη ξένα χρήματα καὶ ἐγένετο ἀπὸ πένης πλούσιος, εἰσήχθη, ὅταν ἐπανήλθην εἰς Ἀθήνας, εἰς δίκην, ἣ ὁποία ἐγένετο πιθανῶς κατὰ τὸ ἔτος 388 π.Χ. ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου, ἐπειδὴ ὁ Ἐργοκλῆς ἐθεωρήθη ὡς προδότης καὶ καταχραστής δημοσίων χρημάτων.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης προσῆλθον καὶ ἄλλοι κατήγοροι, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν λόγων τῶν κατέδειξαν τὴν ἐνοχλῆν τοῦ Ἐργοκλέους, καὶ ὁ ἀπαγγεῖλας τὸν παρόντα λόγον τοῦ Λυσίου, διὰ τοῦ ὁποίου συγκεφαλαιώνονται σχεδὸν τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν ἄλλων κατηγορῶν, ὅστις καὶ δι' αὐτὸ ἐπίλογος κατὰ Ἐργοκλέους λέγεται.

III

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὰ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινά, ὧ 1
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς
 ὑπὲρ ἑνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πολλάκις ἀποθα-
 νῶν θοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. Καὶ γὰρ πόλεις
 προδεδωκῶς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέρους
 ἡδικοκῶς, καὶ ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλοῦσιος γεγε-
 νημένος.

Καίτοι πῶς αὐτοῖς χρῆ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὄρατε τὰς 2
 μὲν ναῦς, ὧν ἤρχον οὗτοι, δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας
 καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγας γιγνομένας, τούτους δὲ πένητας καὶ
 ἀπόρους ἐκπλεύσαντας οὕτως ταχέως πλείστην τῶν πολιτῶν
 οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον ταῖνον ἔργον ἐστίν, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι· καὶ γὰρ δὴ δει- 3
 νὸν ἂν εἶη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰς-
 φοραῖς συγγνώμην ταῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν
 ἔχοιτε, ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων
 μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν,
 θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας.

Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογήσῃσι, εἰ ὑμῖν Θρα- 4
 σύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι καὶ ταύ-
 τας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν, καὶ τοὺς μὲν κινδύ-
 νους ὑμετέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων,
 καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφοράς πνευστέρους ἀποδείξειν,
 Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιωτάτους
 τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς
 ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεύσαι.

Ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρή- 5

- ματῶ ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἀρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δῶζοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε, καὶ Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν καὶ τὰς ναῦς ἔχειν καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γυναῖκα ἄγεσθαι· «ἵνα αὐτῶν ἐκκόψῃς», ἔφη, «τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντας σοὶ καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι». οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνέπληντο καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἄλοτρίους τῆς πόλεως αὐτοὺς ἠγγήσαντο. ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἀρξοντες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ὑψήρηνται ἔτοιμοὶ εἰσι καὶ χωρῖα καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάναι καὶ πάντα πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτως γὰρ ἠγοῦνται οὐκέτι τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρρωδοῦντας ἠσυχίαν πρὸς τούτους ἔξειν.
- 8 Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν) καλῶς ἐποίησεν οὕτως τελευτήσας τὸν βίον· οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεπονημέναι, ἀλλὰ τοιοῦτην τὴν πόλεως ἀπαλλαγήναι.
- 9 Ὅρῳ δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρῆψιν ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλ' ὄνουσμένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν πρυτάνεων, καὶ λέγοντας πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ διαφθεῖραι. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν ἀπολογήσασθαι παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβοῦσι, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδειξάι ὅτι οὐκ ἔστι τσοῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠπτήσεσθε ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας.

Ἐνθυμεῖσθε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς 10
 μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι
 τοῖς ὑμετέροις ἐπιδείξετε πότερον χρῆ δικαίους εἶναι, ἢ ὡς
 πλεῖστα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένους τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν σω-
 τηρίαν παρασκευάζεσθαι, ᾧ περ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι 11
 εὖ εἰδέναι χρῆ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ὅστις ἐν τῷ αὐτῷ
 ἀπορίᾳ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων ἢ πόλεις προδίδωσιν ἢ
 χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, οὗτος καὶ τὰ τεῖχη
 καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ
 δημοκρατίας καθίστησιν· ὥστ' οὐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τούτων
 παρασκευῆς ἡττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις
 ποιῆσαι καὶ μήτε κέρδος μήτ' ἔλεον μήτ' ἄλλο μηδὲν περι-
 πλείονος ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας.

Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν Ἀλι- 12
 καρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμέ-
 νων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἔρειν δὲ ὡς ἀπὸ Φυλῆς
 κατῆλθε καὶ ὡς δημοτικός ἐστι καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν
 ὑμετέρων μετέσχευ. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ τὴν αὐ-
 τὴν γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐλευθερίας 13
 καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες καὶ τοὺς νόμους ἰσχύειν βουλό-
 μενοι καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες τῶν ὑμετέρων κινδύνων
 μετέσχευ, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας, οὐδὲ ἀδίκως τούτοις
 φημί ἂν εἶναι ὑπόλογον τὴν ἐκείνων φυγὴν· ὅσοι δὲ κατελ-
 θόντες ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦσι, τοὺς
 δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους ποιοῦσι, πολὺ
 μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει δρᾶν ἢ τοῖς τριάκοντα. Οἱ μὲν 14
 γὰρ ἐπὶ τούτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα κακῶς, εἴ πῃ δύναιντο,
 ὑμᾶς ποιήσειαν· τούτοις δ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπατρέψατε, ὡς με-
 γάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν· ὧν ὑμῖν οὐδὲν
 ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι ἐν τοῖς δεινοτάτοις
 κινδύνοις καθεστήκατε, ὥστε πολὺ ἂν δικαιοτέρον ὑμᾶς αὐ-

- τοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν λυμαίνεσθε.
- 15 Ὅταν γὰρ ἡγήσώμεθα σωτηρίας ἀντειληφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας ὑμῖν δυστυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἐπιδειξαι ὡς τοὺς ἀδικούντας τιμωρεῖσθε, καὶ τοὺς ὑμετέρους ἀρχοντας βελτίους ποιήσετε.
- 16 Ἐγὼ μὲν σὺν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἐὰν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ αὐτῶν βουλευσέσθε, εἰ δὲ μή, χεῖροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δέ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὰν αὐτῶν ἀποψηφίσθησθε, οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις καὶ τοῖς χρήμασι οἷς ὑφῆρηνται· ὥστε τὴν μὲν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτηρίας ἐκείνοις εἴσονται χάριν.
- 17 Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἡδικοημένοι, ἐὰν μὲν παρὰ τούτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι· ἐὰν δὲ τούτους σώσῃτε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας γεγονέναι τοῖς αὐτοῖς προδεδωκόσιν. ὥστ' ἄξιον τούτων ἀπάντων ἐνθυμηθέντας ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις ἀποδοῦναι χάριν καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων τὴν δίκην λαβεῖν.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν κατὰ τῶν σιτοπωλῶν λόγον.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀττικὴ, λόγῳ τοῦ ἐδάφους της, παρήγε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὅπως καὶ σήμερον, ἄφθονον μὲν ἔλαιον, σῦκα, ὀπώρας, ἀλλ' ἐλάχιστον σῖτον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπήρκει διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ της, διὰ τοῦτο οἱ ἔμποροι τῶν σιτηρῶν μετεκόμιζον τοιοῦτον ἀπὸ τὴν Σικελίαν, Αἴγυπτον, Κύπρον, Θράκην καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸν Πόντον.

Ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμως πολιτεία ὑπεχρέωνε τοὺς σιτεμπόρους νὰ μεταφέρουν τὸν σῖτον μόνον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ ὄχι εἰς ἄλλους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπεδίωκον οὗτοι, ὡσάκις ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐξέπιπτεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπίσης διὰ νὰ μὴ αἰσχροκερδῶσιν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ οἱ σιτοπῶλαι, οἱ ὁποῖοι ἠγόραζον σῖτον ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους καὶ τὸν ἐπώλουν εἰς τὰ καπηλεῖά των, εἶχε λάβει τὰ ἐξῆς μέτρα.

Πρῶτον εἶχε ψηφίσει δύο νόμους, διὰ τῶν ὁποίων ἀπηγορεύετο νὰ ἀγοράζωσιν οἱ σιτοπῶλαι κατοπιν συνεννοήσεως καὶ εἰς βάρος τῶν σιτεμπόρων σῖτον περισσότερον τῶν 50 φορμῶν ἢ μεδίμων καὶ νὰ κερδίζωσι περισσότερον ἐνὸς ὀβολοῦ ἀπὸ τὴν πώλησιν ἐκάστου μεδίμου.

Δεύτερον ἐκτὸς τῶν ἀγορανόμων, οἱ ὁποῖοι γενικῶς ἐφρόντιζον διὰ τὰ πωλούμενα εἰς τὴν ἀγοράν, κατ' ἔτος ἐξέλεγε διὰ κλήρον 10 σιτοφύλακας, πέντε διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ πέντε διὰ τὸν Πειραιᾶ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔργον νὰ παρακολουθῶσι τοὺς σιτοπῶλας, ἀροπῶλας καὶ μυλωθροὺς, ἂν τηρῶσι τοὺς κειμένους νόμους.

Ἄλλ' ἀμφοτέρους τοὺς νόμους τούτους παρέβησαν οἱ σιτοπῶλαι τοῦ παρόντος λόγου καὶ διὰ τοῦτο κατηγορέθησαν ἐνώπιον τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, ἣ ὁποία ἤθελε νὰ καταδικάσῃ αὐτοὺς εἰς θάνατον ἀκρίτους. Τῇ προτάσει ὅμως τοῦ κατηγοροῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ βουλευτής, ἣ βουλή παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἑλκιάαν, πρὸ τῆς ὁποίας ἐμφανισθεὶς ὁ κατήγορος ἀπήγγειλε κατὰ τῶν σιτοπωλῶν τὸν παρόντα λόγον τοῦ Λυσίου, πιθανώτατα τὸ ἔτος 386 π. χ.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ

Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὧ ἄνδρες δικασταί, θαυμά- 1
ζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγοροῦν, καὶ
λέγοντες, ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἠγγείσθε, οὐ-
δὲν ἤττον καὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους ποιουμένους συκο-
φαντεῖν νομίζετε. ἔθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν,
περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. ✕

✕ Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις ἀπέδωσαν εἰς τὴν βουλὴν περὶ 2
αὐτῶν, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον τινες τῶν ῥη-
τόρων, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θα-
νάτῳ ζημιῶσαι. ἠγγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐθί-
ζεσθαι ποιεῖν τὴν βουλήν, ἀναστὰς εἶπον, ὅτι μοι δοκοῖη
κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μὲν εἰσιν
ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἤττον ἡμῶν γνώσε-
σθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς ἀκρί-
τους ἀπολωλέναι. ✕

✕ Πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν 3
με λέγοντες, ὡς ἐγὼ σωτηρίας ἕνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν
τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς μὲν οὖν τὴν βουλήν,
ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ ἀπελογησάμην· τῶν γὰρ ἄλ-
λων ἡσυχίαν ἀγόντων ἀναστὰς αὐτῶν κατηγοροῦν, καὶ πᾶσι
φανερὸν ἐποίησα, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νό-
μοις τοῖς κειμένοις ἐβोधέθουν. ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα, 4
δεδιώς τὰς αἰτίας· αἰσχρὸν δ' ἠγούμαι πρότερον παύσασθαι,
πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν, ὅ,τι ἂν βούλησθε, ψηφίσησθε. ✕

Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβητε. εἰπέ οὐ ἐμοί, μέτοικος εἶ; — «Ναί». 5
— Μετοικεῖς δὲ πρότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς τῆς
πόλεως ἢ ὡς ποιήσων, ὅ,τι ἂν βούλη; — «Ὡς πεισόμενος». —

Ἄλλο τι οὖν ἢ ἀξιοῖς ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποίηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζῆμια; — «Ἐγώ γε». — Ἀπόκριναι δὴ μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σίτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. — «Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην».

† 6 Ἐὰν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σίτον, ἐὰν οἱ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σίτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

7 Χρῆν μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἱκανὴν εἶναι ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρίασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὅμως δ' ἵνα πεισθῆτε, ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη διὰ μακροτέρων εἰπεῖν περὶ αὐτῶν.

† 8 Ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακάλεσαντες τοὺς ἄρχοντας ἠρωτῶμεν. καὶ οἱ μὲν τέσσαρες οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναί τοῦ πράγματος, Ἄνυτος δ' ἔλεγεν, ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σίτος, τούτων ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων συμβουλευσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονικουσιν, ἡγούμενος συμφέρειν ὑμῖν τοῖς παρὰ τούτων ὄνουμένοις ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ὀβολῶν μόνον πωλεῖν τιμώτερον· ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωναῖσθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι.

MARTYRIA.

Καὶ οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε τοὺς λόγους, οὗτοι δὲ τῆτες συνωνούμενοι φαίνονται.

10 Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες

συνεπρίκντο τὸν σίτον, ἀκηκόατε· ἡγοῦμαι δέ, ἐὰν ὡς μάλι-
στα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοὺς ἀπο-
λογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν· περὶ γὰρ ὧν εἰσι
νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ διδόναι δίκην καὶ
τοὺς μὴ πειθόμενους καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις τάναντία
πράττειν; ×

Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἶομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν 11
τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐροῦσιν, ὡσπερ
καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν
σίτον, ἔν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν· μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ
καὶ περιφανέστατον τεκμήριον, ὅτι ψεύδονται. ἐχρῆν γὰρ 12
αὐτοὺς, εἴπερ ὑμῶν ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς
αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὃ συνεωνημέ-
νος αὐτοὺς ἐπέλιπε· νῦν δ' ἐνίστε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώ-
λουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὡσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνόμε-
νοι. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέχομαι. ×

M A R T Y R E Σ

Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ, ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσνεγ- 13
κεῖν δέη, ἦν πάντες εἴσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ
πενίαν προφασίζονται, ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἢ ζημία καὶ
λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ
παρανομησαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε, ὅτι τούτοις ἥκιστα
προσῆκει τοιούτους ποιεῖσθαι λόγους. τάναντία γὰρ αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει· τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν,
ὅταν κακοῦ τινος ἀπαγγεληθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σίτον
παλῶσιν. ×

Οὕτω δ' ἄζμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὀρῶσιν, 14
ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ
λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ
ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεύσας συνειληφθαι, ἢ τὰ ἐμπόρια
κεκλήσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθῆσεσθαι· καὶ εἰς 15
τοῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν

ὕμιν, ὡσπερ οἱ πολέμιοι. ὅταν γὰρ μάλιστα οἴτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζουσιν οὗτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν, ἐὰν ὅποσοι-
τινοσοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλωμεν ὥστ' ἐνίοτε εἰ-
 ρήνης εὐσης ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα. ×

16 Οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακο-
 νοίας ἢ πόλις ἐγνώκεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι
 τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ
 τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε· καὶ πολλάκις
 ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλά-
 θετε, ὅτι οὐχ οἴοι τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι.
 καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικούντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν,
 ἐπότε καὶ τοὺς οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε;

17 × Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ, ὅτι ἀδύνατον ὑμῖν ἐστὶν ἀποψη-
 φίσασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς
 ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰς-
 πλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογία ἐποιοῦντο, οὐδεὶς
 ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμᾶν· ἐφ' ὑμῖν γὰρ ὅπο-
 τέροις εὐόλεσθε πιστεῦειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαίτε
 ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογούντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε;
 18 ἀναμνήσθητε δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόν-
 των ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀμφισβητούντων καὶ μάρτυρας
 παρεχομένων, θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέρους ἡγησάμενοι
 τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους. καίτοι πῶς ἂν οὐ θαυμαστὸν
 εἶη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἀμαρτημάτων δικάζοντες μᾶλλον
 ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην λαμβάνειν; ×

19 Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἡγεῖσθαι φανερόν
 εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγχά-
 νουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσονται, ἦν τινα γνώ-
 μην περὶ αὐτῶν ἔχετε, ἡγούμενοι, ἂν μὲν θάνατον τούτων
 καταγνώτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιπούς· ἂν δ' ἀζη-
 μίους ἀφήτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε

ποιεῖν, ὅ,τι ἂν βούλωνται. ✕ χρεὴ δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ 20
μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ
καὶ παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσσεσθαι· οὕτω γὰρ
ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δέ, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς
τέχνης πλείστοι περὶ τοῦ σώματός εἰσιν ἠγωνισμένοι· ✕ καὶ
οὕτω μέγала ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον αἰροῦν-
ται καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν ἢ παύ-
εσθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. ✕

✕ Καὶ μὲν δὴ οὐδ' ἐὰν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, 21
δικαίως ἂν αὐτοὺς ἐλεήσαιτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε
πολιτῶν, οἳ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς
ἐμπόρους, ἐφ' οὓς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ
προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρὰ τούτων λαμβάνοντες· εἰ
δὲ μή, τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὴν πύθωνται,
ὅτι τῶν κατήλων, οἳ τοῖς εἰσπλέουσιν ὠμολόγησαν ἐπιβου-
λεύειν, ἀπεψηφίσασθε ; ✕

Οὐκ οἶδα, ὅ,τι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων 22
τῶν ἀδικούντων, ὅτου δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγορῶν
πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπίστασθε. ἐὰν
οὖν τούτων καταψηφίσθησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώ-
τερον τὸν σίτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ' ΛΥΣΙΑΣ (ΒΙΟΣ - ΛΟΓΟΙ)

Δ' ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΛΥΣΙΑΣ

α') Βίος τοῦ Λυσίου.

Ὁ Λυσίας ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 445 π. Χ. Ὁ πατήρ του ὠνομάζετο Κέφαλος καὶ κατήγετο ἀπὸ τὰς Συρακούσας, ἀλλ' ἔζη ὡς μέτοικος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔνθα εἶχεν ἐργοστάσιον ἀσπίδων. Εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ὁ Λυσίας μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Πολεμάρχου καὶ Εὐθυδήμου μετέβη εἰς Θουρίους, ἀποικίαν τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν κάτω Ἰταλίαν, ἔνθα ἐδιδάχθη τὴν ῥητορικὴν ὑπὸ τοῦ Τεισίου. Μετὰ 18ετῆ διαμονὴν ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἔζη μετὰ τῶν ἀδελφῶν του μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα τυράννων, ὅποτε λόγῳ τῶν δημοκρατικῶν του φρονημάτων συνελήφθη αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του Πολεμάρχος καὶ αὐτὸς μὲν κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ εἰς Μέγαρα, ὁ Πολεμάρχος ὅμως ἐθανατώθη, μέγα δὲ μέρος τῆς περιουσίας των ἐδημεύθη.

Ἐκεῖ διαμένων εἰργάσθη μετὰ ζήλου πρὸς ἀνατροπὴν τῶν τυράννων βοηθήσας τὸν Θρασύβουλον μὲ χρήματα, μὲ ὄπλα καὶ μὲ μισθοφορικὸν στρατόν. Ἔνεκα τούτου μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα καὶ τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς δημοκρατίας ὁ Θρασύβουλος προέτεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου νὰ δοθῇ εἰς τὸν Λυσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου. Δὲν τοῦ ἐδόθη ὅμως λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἀντιπάλου του Ἀρχίνου, ἀλλὰ τοῦ ἐπετράπη νὰ ζῇ εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς ἰσοτελής, δηλαδὴ ὡς μέτοικος προνομιούχος, χωρὶς νὰ πληρῶνῃ

τὸν φόρον τοῦ μετοικίου καὶ χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκη προστάτου εἰς τὰ διάφορα δικαστήρια.

Ὁ Λυσίας εὐθὺς ὡς ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας τῷ 403 π. Χ. ἐμήγυσε τὸν φονέα τοῦ ἀδελφοῦ του Ἐρατοσθένη καὶ ἀπήγγειλεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ δικαστήριον τὸν κατὰ τοῦ Ἐρατοσθένους λόγον.

Αἱ περιπέτειαι ὅμως τῆς ζωῆς του, δηλαδὴ ἡ φυγὴ του εἰς τὰ Μέγαρα, ὁ φόνος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἡ διαρπαγὴ τῆς πατρικῆς του περιουσίας, αἱ μεγάλαι δαπάναι διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν τυράννων κλπ. τὸν κατέστησαν πτωχὸν καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ὀητορικὴν τέχνην ὡς πόρον ζωῆς.

Ἐξήσκησε δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ *λογογράφου*, δηλαδὴ ἔγραφε λόγους ἐπὶ παραγγελίᾳ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου.

Οὕτως ἐντὸς ὀλίγου ἀπέβη περιζήτητος καὶ περιφανὴς μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, τὸ ὁποῖον πιθανῶς συνέπεσε μὲ τὸ ἔτος 371 π. Χ.

β') Λόγοι τοῦ Λυσίου.

Ὁ Λυσίας ἔγραψε παρὰ πολλοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ὑπελογίσθησαν εἰς 235. Εἰς ἡμᾶς ὅμως περιεσώθησαν μόνον περὶ τοὺς 34 καὶ ἀποσπάσματα μερικῶν ἄλλων. Ἐκ τῶν διασωθέντων οἱ περισσότεροι εἶναι *δικανικοί*, ὀλίγοι δὲ *ἐπιδεικτικοί* καὶ *συμβουλευτικοί* καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Λυσίας θεωρεῖται ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν *δικανικός ῥήτωρ*. Οἱ λόγοι του θεωροῦνται ὑποδείγματα ὀητορικῶν λόγων.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A.

ἀγαπητῶς = 1) εὐχαρίστως — 2) μόλις καὶ μετὰ βίας. (Μαντ. 16).

ἀγαπῶ(-άω) = 1) ἀγαπῶ — 2) εἶμαι εὐχαριστημένος. (Σιτ. 15).

Ἀγησίλαος, ὁ = υἱὸς τοῦ Ἀρχιδάμου, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Ἐνίκησε τοὺς Θηβαίους καὶ Ἀθηναίους εἰς τὴν ἐν Κορωνείᾳ μάχην τῷ 394 π. Χ.

ἀγορανόμος, ὁ = ἄρχων τῆς ἀγορᾶς.

Τοιοῦτοι ἦσαν δέκα, πέντε ἐν Ἀθήναις καὶ πέντε ἐν Πειραιεῖ. Ἐφρονίζον ὥστε τὰ πωλούμενα καὶ ἀγοραζόμενα εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ εἶναι καθαρὰ, καλὰ καὶ εὐθηνά.

Ἔλθον τὰς διαφορὰς τῶν φιλονικούντων κατὰ τὰς ἀγοραπωλησίας καὶ ἐτιμώρουν πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀγορανομικῶν νόμων.

ἄγω (-ῆγον, ἄξω, ἤγαγον, ἤγα, ἤξειν) = φέρω, ὀδηγῶ, περνῶ τὸν καιρὸν· *ἡσυχίαν ἄγω* = ἡσυχάζω. (Σιτ. 3), - (Σηκ. 1): *ἄγομαι γυναῖκα* = νυμφεύομαι. (Ἐργ. 5).

ἄγων, ὁ = δίκη. (Μαντ. 9).

ἀγωνίζομαι = 1) κἀμνω ἀγῶνα — 2) διεξάγω δικαστικὸν ἀγῶνα. (Σηκ. 3).

ἄδεια, ἡ = ἀσφάλεια.

ἄ-δοκίμαστος, ον = ἀνεξέταστος. (Μαντ. 13): *ἐτέρων ἀναβάντων*

ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον...

Ἐπῆρχε νόμος, καθ' ὃν οἱ ἵππεῖς ἐδοκιμάζοντο, ἂν ἦσαν ὑγιεῖς κατὰ τὰ σώματα καὶ ἂν ἐγνώριζον νὰ ἵππεύωσι.

ἄ-εργτος, ον (ἐκ τοῦ ἀ-εἶργω = ἐμποδίζω τὴν εἴσοδον εἰς τὴν ἐργλείω τι ἐντός). = ὁ μὴ κεκλεισμένος, ἀφρακτος.

ἄ-ζήμιος, ον = ἀτιμώρητος.

ἄ-ηδῶς = δυσμενῶς, δυσαρέστως.

ἄθλιος, α, ον = δυστιχής.

αἰροῦμαι (-έομαι) (-ἠρούμην (-έομην), αἰρήσομαι, εἰλόμην, αἰρεθήσομαι, ἠρέθην, ἦρομαι, ἠρήμην) = 1) (Παθητ.) ἐκλέγομαι. (Σηκ. 29) — 2) (Μέσ.) προτιμῶ. (Σηκ. 35) — (Σιτ. 20).

αἰσθάνομαι = ἀντιλαμβάνομαι, παρατηρῶ,

αἰσχυρός, ἄ, ὄν = ἀτιμωτικός.

αἰτία, ἡ = 1) κατηγορία. (Μαντ. 9), - (Σηκ. 1)—2) διαβολή.

(Σιτ. 4) αἰτίαν ἔχω = κατηγοροῦμαι.

αἰτιῶμαι(-άομαι) = θεωρῶ τινὰ αἴτιον, κατηγορῶ.

ἀ-κλήρωτι = ἄνευ κλήρου. (Μαντ. 17) ἐκέλευον ἀκλήρωτι τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν... Εἰς τὰς ἐπικινδύνους πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ὄριζοντο διὰ κλήρου αἱ φυλαί, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐλάμβανον μέρος.

ἀκριβής, ἐς = 1) προσεκτικός.—2) οἰκονόμος. (Σηκ. 12).

ἀ-κριτος, ον = ἀδίκαστος.

Ἄλιαρτος, ἡ = πόλις τῆς Βοιωτίας παρὰ τὴν Κωπαΐδα.

Ἄλικαρνασσός, ἡ = πόλις τῆς Καρίας ἔχουσα ὄχρῳρὰν ἀκρόπολιν καὶ εὐρύχωρον λιμένα. Ταύτην προέδωκεν ὁ Ἐργολῆς.

Ἄλκίαις, ὁ = υἱὸς τοῦ Ἀντισθένοϋς, ἀπελεύθερος.

ἀλλότριος, α, ον = ξένος.

ἀ-λογίστως = παραλόγως, χωρὶς σκέψιν, ἀπερισκέπτως.

ἄμα μὲν—ἄμα δὲ = ἀφ' ἑνὸς μὲν,—ἀφ' ἑτέρου δέ.

ἀ-μελῶ (-έω) = εἶμαι ἀμελής, ἀδιαφορῶ, περιφρονῶ.

ἀμπέχομαι = ἐνδύομαι.

ἀμφοτέρωθεν = καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

ἀνα-βαίνω = 1) ἀνέρχομαι ἐπάνω—2) ἀνέρχομαι ἐπὶ τοῦ βήματος. (Μαντ. 8) ἀνάβηθι δέ μοι. Οἱ μάρτυρες ἀνήρχοντο εἰς μίαν ἔδραν, ἡ ὁποία ἔκειτο πλησίον τοῦ βήματος τοῦ ῥήτορος.

ἀνάβηθι = ἰδὲ ἀναβαίνω.

ἀνα-δύομαι (-ἀνεδύομην, ἀναδύσομαι, ἀνέδυν) = 1) βγαίνω ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἔξω—2) ἀποσύρομαι, ἀποφεύγω—3) ἀνατέλλω—4) δυσκολεύομαι.

ἀναλίσκομαι = (παθ. τοῦ ἀναλίσκω = ἔξοδεύω) = ἔξοδεύομαι.

ἀνα-πράττω = παίρνω ὀπίσω, εἰσπράττω.

ἀν-αρπάζω = ἀρπάζω τι αἰφνιδίως.

ἀνα-τίθεμαι = φορτώνω.

ἀνα-χωρῶ(-έω) = ὑποχωρῶ.

ἀντι-βολῶ (-έω), ἠντεβόλουν (-εον), ἀντιβολήσω, ἠντεβόλησα) = παρακαλῶ.

ἀντί-δικος, ον = ἀντίζηλος, ἔχθρος.

Ἀντικλῆς, δ = Ἀθηναῖός τις πολίτης.

ἀντι-λαμβάνομαι = πιάνω σφικτά, κρατῶ· ἀντιλαμβάνομαι

σωτηρίας = σφῶσαι. (Ἐργ. 15).

ἀντ-ωνοῦμαι(-έομαι) = πλειοδοτῶ.

ἄξιος, α, ον = φθηνός.

ἄξιῶ(-όω) = ἀπαιτῶ.

ἀπ-αγορεύομαι (= ἀπηγορευόμην, ἀταγορευόσομαι, ἀπηγορευσί-
μην, ἀπορηθήσομαι, ἀπερηθήην, ἀπείρημαι-ἀπειρήμην)
= ἀκυροῦμαι.

ἀπ-άγω = φέρω τι μακρὰν, ἀπομακρύνω.

ἄ-παις = ὁ μὴ ἔχων τέκνα, ἄτεκνος.

ἀπ-αλλάττομαι = ἀπομακρύνομαι, ἐλευθερώνομαι.

ἀπ-ελέγχω = ἐξελέγχω, ἀποδεικνύω τι ψευδές.

ἀπ-ελεύθερος, δ = δοῦλος ἀποκτήσας τὴν ἐλευθερίαν του. Οὗ-
τως ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅσοι δοῦλοι λόγῳ
μεγάλων ὑπηρεσιῶν πρὸς τοὺς κυρίους τῶν ἠλευθεροῦντο.

ἀπ-ενεγκεῖν = ἰδὲ ἀποφέρω.

ἀπο-βαίνω = γίνομαι, πραγματοποιοῦμαι (Ἐργ. 14).

ἀπο-γινώσκω = ἀθρώνω. (Σιτ. 17).

ἀπο-γράφω = 1) καταγράφω, σημειώνω εἰς κατάστιχον —2)
μηνύω, καταγγέλλω. (Σηκ. 29). ἀπο-γράφομαι = 1) κα-
ταγράφομαι, σημειώνομαι —2) καταγγέλλομαι. (Σηκ. 2).

ἀπο-δηῶ(-έω) = εὐρίσκομαι μακρὰν τῆς πατρίδος.

ἀπο-διδράσκω, (μέλλ. ἀποδράσομαι, ἀόρ. ἀπέδραν) = 1) δρα-
πτεύω —2) ἀποφεύγω. (Μαντ. 17).

ἀπο-δίδωμι = 1) δίδω ὀπίσω 2) ἐπιτρέπω, ἀναθέτω. (Σιτ. 2).

ἀπο-κληρῶ(-όω) = ἐκλέγω διὰ κλήρου.

ἀπο-λείπομαι = μένω ὀπίσω.

Ἀπολλόδωρος, δ = Μεγαρεύς τις.

ἀπ-όλλυμι (= ἀπώλλυν, ἀπολῶ, ἀπώλεσα, ἀπολώλεκα, ἀπο-
λωλέκειν) = ἀφανίζω, καταστρέφω· ἀπ-όλλυμαι (= ἀπωλ-
λόμην, ἀπωλοῦμαι, ἀπωλόμην ἀπώλωλα, ἀπολώλειν) =
ἀφανίζομαι, καταστρέφομαι.

ἀπο-λύω = ἐλευθερώνω, ἀπαλλάττω.

ἀπο-μισθῶ(-όω) = ἐνοικιάζω.

ἀ-πορία, ἡ = 1) ἔλλειψις. (Ἐργ. 2) —2) δυσκολία (Ἐργ. 11).

ἀ-πορος, ον = ἄνευ πόρου, ἀδιάβητος, ἀδιέξοδος, δύσκολος.

ἀ-πορῶ(-έω) = 1) εὐρίσκομαι εἰς ἀδιέξοδον—2) ἔχω ἔλλειψιν—
3) στεροῦμαι.

ἀπο-φαίνω = ἀποδεικνύω.

ἀπο-φέρω = ἀναφέρω.

ἀπο-ρ-ρηθῆσθεσθαι = ἰδὲ ἀπαγορεύομαι.

ἀπο-ψηφίζομαι = ἀθρώνω. (Ἔργ. 16).

ἄ-πρατος, ον = ἀπόλητος.

ἄ-προσδόκητος, ον = ἀνέλπιστος, (ἀνεπάντεχος).

ἄργυριον, τὸ = ἄργυρᾶ νομίσματα, χρήματα.

ἄρχομαι = 1) κἀμνω ἄρχην—2) ἐξουσιάζομαι, διοικοῦμαι.
(Ἔργ. 7)

ἄρχω = 1) ἀρχίζω—2) γίνομαι ἄρχων, διοικῶ. (Ἔργ. 7).

ἄρχων, ὁ = ἄρχων. Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελεύοντων συνε-
πριάμην. (Σιτ. 5). Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν σιτο-
φυλάκων, οἱ ὅποιοι ἦσαν δέκα, πέντε εἰς τὰς Ἰθάνας
καὶ πέντε εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἔργον τῶν ἦτο νὰ παρακο-
λουθῶσι τὰς τιμὰς τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τοῦ σίτου,
ἀλεύρου καὶ ἄρτου, ἐὰν ἦσαν δίκαιαι ἢ ὄχι.

ἄσμενος, η, ον = χαρούμενος, εὐχαριστημένος.

ἀ-τιμάζω = δὲν τιμῶ, καταδιώκω,

αὐτό-φωρος, ον = ὁ πιασθεὶς ἐπάνω εἰς τὸ ἔργον· ἐπ' αὐτο-
φόρῳ = ἐν ᾧ πράττει κανεὶς τι. (Σηκ. 42).

ἀ-φανίζω = καταστρέφω, ἔξαφανίζω.

ἀφ-ίημι (—ἀφίην, ἀφήσω, ἀφήκα, ἀφεῖκα, ἀφεῖκιν) = 1) ἀφήνω
—2) ἀπαλλάσσω ἀπὸ τὴν κατηγορίαν. (Σηκ. 8).

ἀφ-ικνοῦμαι(-έσομαι) = φθάνω.

ἄχθομαι (= ἠχθόμην, ἀχθέσομαι, ἀχθεσθήσομαι, ἠχθέσθην) =
ἀγανακτῶ.

B.

βεβιωκῶς = ἰδὲ ζῶ.

βεβιωμένον, τὸ = πεπραγμένον.

βο-ηλάτης, ὁ = ὁ ὀδηγῶν τοὺς βοῦς.

Βοιωτός, ὁ = κάτοικος τῆς Βοιωτίας.

βουλεύω = εἶμαι βουλευτής· **βουλεύομαι** = ἀποφασίζω.

βουλή, ἡ = ἀπετελεῖτο ἀπὸ πεντακοσίους βουλευτάς. Ἐκα-
λεῖτο δευτέρα ἢ ἑτέρα βουλή πρὸς διάκρισιν τῆς τοῦ

Ἰσθμίου Πάγου. Ἡ ἐκλογή τῶν βουλευτῶν ἐγένετο διὰ κλήρου. Ἐκαστος Ἀθηναῖος πολίτης ἔχων ἡλικίαν τριάκοντα ἔτων καὶ ἄνω ὑπερσεοῦτο καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν κληρούμενος νὰ γίνῃ βουλευτὴς δι' ἓν ἔτος ἢ διὰ δύο, ὄχι ὅμως καὶ συνεχῆ. Πρὶν ἀναλάβῃ καθήκοντα ὑπεβάλλετο εἰς δοκιμασίαν καὶ μετὰ τὴν δοκιμασίαν εἰς ὄρκον.

Ἔργον τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων κυρίως ἦτο :

1) Νὰ προσκέπτεται διὰ πᾶν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ λαοῦ. 2) Νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους ἡ ἐκκλησία ἐψήφισε, καὶ 3) νὰ δικάζῃ τὰ ἐλαφρὰ παραπτώματα, ἔχουσα τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς μέχρι 500 δραχμῶν.

βούλομαι = θέλω, ἐπιθυμῶ.

Βυζάντιον = ἡ σημερινὴ Κωνσταντινούπολις.

Γ.

γὰρ = 1) διότι—2) δηλαδή.

γεωργῶ(-έω) = καλλιεργῶ.

γιγνώσκω = 1) ἠξιεύρω—2) ἀποφασίζω. (Σιτ. 3)—3) νομίζω.

ἔχω γνώμην. (Σιτ. 16).

γράμμα, τὸ = κατάλογος. (Μαντ. 7).

γραφῆ, ἡ = δημοσία δίκη.

Δ.

δεδιέναι = ἰδὲ δέδοικα καὶ δέδια.

δεδιῶς = » » » »

δέδοικα καὶ δέδια (παρακ. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστου ἐνεστ. δείδω, ἔδεδοίκειν, καὶ ἔδεδειν, δείσομαι, ἔδεισα) = φοβοῦμαι.

δεῖ, ἀπρόσ. = εἶναι ἀνάγκη, πρέπει· **δέον** = πρόπον.

δεινός, ἡ, ὄν = 1) φοβερός (Σιτ, 2)—2) ἔμπειρος. (Σηκ. 12).

δέομαι = 1) ἔχω ἀνάγκην—2) παρακαλῶ. (Μαντ. 3).

δεσπότης, ὁ = κύριος. (Σηκ. 6). **ἀλλὰ δεσπότης τὸν λοιπὸν βίον**. Ὑπῆρχε νόμος, καθ' ὃν οἱ δούλοι οἱ καταγγέλλοντες

τοὺς κυρίους τῶν δι' ἀδικήματα, τὰ ὅποια ἀφεόρων τὴν πολιτείαν, ἠλευθεροῦντο.

δεῦρο = (ἐπὶ κινήσεως) ἐδῶ.

δημεύομαι = περιέρχομαι εἰς τὸν δῆμον, γίνομαι δημόσιος.

δημ-ηγορῶ(-έω) = ὁμιλῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου, ὁμιλῶ δημοσίως.

Δημήτριος, ὁ = Ἀθηναῖός τις.

δῆμος, ὁ = 1) ἐκκλησία. (Μαντ. 20)—2) δημοκρατικὸν πολιτεύμα, δημοκρατία. (Μαντ. 5).

δημότης, ὁ = πολίτης ἀνήκων εἰς ἓνα δῆμον τῶν Ἀθηνῶν. (Μαντ. 14)· συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν. Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν πολιτῶν τοῦ δήμου Θεορικοῦ εἰς ὃν ἀνήκε καὶ ὁ Μαντίθεος.

δημοτικός, ἡ, ὄν = δημοκρατικός.

δια-βάλλομαι = συκοφαντοῦμαι.

δια-γιγνώσκω = κρίνω, ἀποφασίζω.

δαιτῶμαι(-άομαι) (ἐδιητώμην(-αύμην) δαιτήσομαι, ἐδιητησάμην, δεδιήτημαι, ἐδεδιητήμην) = ζῶ, περὶ τὴν ζωήν.

δι-αλλάττομαι = φιλιώνομαι, συμβιβάζομαι.

δι-α-λέγομαι = συζητῶ.

δι-α-πράττομαι = ἐνεργῶ, κατορθώνω.

δι-α-ρπάζομαι = λεηλατοῦμαι.

δι-α-ρ-ρήδην = ῥητῶς, σαφῶς.

δι-α-τριβή, ἡ = ἐνασχόλησις· διατριβάς ποιοῦμαι = ἐνασχολοῦμαι. (Μαντ, 11).

δι-α-φθείρω (-διέφθειρον, διαφθερῶ, διέφθειρα, διέφθαρα διεφθάρκειν) = καταστρέφω ὅλως διόλου, ἀφανίζω· δι-α-φθείρω ἀργυρίω = δωροδοκῶ. (Ἐργ. 9)· δι-α-φθείρομαι = ἀφανίζομαι, καταστρέφομαι.

δι-ά-φορος, ον = ἐχθρός.

δίκη, ἡ = διαδικασία, δίχη ἰδιωτική· δίκην δίδωμι = τιμωροῦμαι. (Σιτ. 10) - (Σηκ. 16) δίκην λαμβάνω = τιμωρῶ. (Σιτ. 16) - (Σηκ. 7)

δοκιμασία, ἡ = δοκιμή, ἐξέτασις πρὸς ἀπόκτησιν ἀξιώματος. Τοιαύτην δοκιμασίαν ὑφίσταντο 1) οἱ ἐννέα ἄρχοντες εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸ δικαστήριον 2) οἱ κληρούμενοι βουλευταὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ 3) οἱ ἄρχοντες εἰς τὸ δικαστήριον. Κατὰ τὴν δοκιμασίαν εἶχε τὸ δικαίωμα πᾶς πολί-

της να κατηγορήσῃ τὸν μέλλοντα να λάβῃ ἕν ἀξίωμα.
 Ὁ κατηγορηθεὶς ἔπρεπε να ἀπολογηθῆ καὶ ἂν ἀπεδει-
 κνύετο ἀθῶος, ἐλάμβανε τὸ ἀξίωμα (ἐπεδοκιμάζετο), ἂν
 ὄχι, τὸ ἐστερεῖτο (ἀπεδοκιμάζετο).

δοκιμάζω = ἐγκρίνω.

δοκῶ(-έω) = 1) μετβ. = νομίζω, ἀποφασίζω—2) ἀμετβ. α)

Προσωπικόν: δοκῶ τινι + ἀπρμφ. = φαίνομαι, νομίζο-
 μαί ὅτι...β) ἀπρόσωπον: 1) δοκεῖ μοι + ἀπρμφ. = φαίνε-
 ται εἰς ἐμὲ ὀρθόν, εὐλογον να...—2) δοκεῖ μοι + ἀπρμφ.
 = φαίνεται εἰς ἐμὲ ὅτι...

δόξα, ἡ = 1) ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων
 (ἐκ τοῦ δοκεῖ μοι)—2) ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ
 ἄλλοι περὶ ἐμοῦ (ἐκ τοῦ δοκῶ τινι). δοξασία, φήμη.

δραχμή, ἡ = δραχμή. νόμισμα ἴσον μὲ ἐξ ὀβολοῦς ἀττικούς.
 δωρο-δοκῶ(-έω) = δέχομαι δῶρα, διαφθείρομαι μὲ δῶρα,
 δεκάζομαι.

Ε.

ἐγγὺς = πλησίον.

ἐγκλημα = αἰτία παραλόγου.

ἐγω-γε = (ἐγὼ) μάλιστα, βεβαίως.

ἐθίζομαι = συνηθίζω.

εἰδέναι. ἰδὲ οἶδα.

εἰκῆ = χωρὶς σκοπόν, τυχαίως.

εἰκός, τὸ = εὐλογον, δίκαιον, φυσικόν, πιθανόν.

εἶμι (-ῆα καὶ ἦειν, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν) = πορεύο-
 μαι, ἔρχομαι.

εἰρημένα. ἰδὲ λέγω.

εἰσ-αγγελία, ἡ = καταγγελία διὰ μεγάλα ἐγκλήματα (προδο-
 σίαν κ.λ.π.)

εἰσ-ενεγκεῖν. ἰδὲ εἰσφέρω.

εἴσονται. ἰδὲ οἶδα.

εἰσ-φέρω (-εἰσέφερον, εἰσοίσω, εἰσήνεγκα, εἰσενήνοχα, εἰσενήνό-
 χειν) = συνεισφέρω.

εἰσ-φορά, ἡ = 1) συνεισφορά—2) φόρος ἔκτακτος ἐπιβαλλόμε-
 νος ἐν καιρῷ πολέμου διὰ πολεμικὰς παρασκευάς.

- ἐκάτερος, α, ον = καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τῶν δύο χωριστά.
- ἐκ-δίδωμι = 1) δίδω ἕξω—2) ὑπανδρεύω. (Μαντ. 10).
- ἐκ-κόπτω = ἀποκόπτω, ἕξαλείφω. ἕξαριζῶναι ἐκ-κόπτομαι = ἀποκόπτομαι.
- ἐκ-μισθῶ(-όω) = δίδω ἐπὶ μισθῶ, ἐνοικιάζω τι ἐπὶ μισθῶ.
- ἐκ-τέμνω = κόπτω ἐντελῶς.
- ἐλάα, ἦ = ἐλαιόδενδρον, ἐλιά. Ἦτο δένδρον ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ἣ ὅποια πρώτη τὸ ἐφύτευσεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἐπιστεύετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.
- ἐλεγχος, ὁ = 1) κρίσις· εἰς ἔλεγχον καθίσταμαι = ἐξελέγχομαι, δίδω λόγον. (Μαντ. 1)—2) ἀπόδειξις. (Μαντ. 6).
- ἔλεος, ὁ = ἐλεημοσύνη, εὐσπλαγχνία.
- ἐλεύσεσθαι. ἰδὲ ἔρχομαι.
- ἐμ-πίπλημι (ἐνεπίπλην, ἐμπλήσω, ἐνέπλησα, ἐμπέπληκα, ἐνεπέπληκειν) = γεμίζω τι· ἐμ-πίπλαμαι = πληροῦμαι.
- ἐμ-ποδῶν = ἐμπόδιον.
- ἐμπόριον, τὸ = ἐμπορικὸς λιμὴν.
- ἐν-δεής, ἐς = ἐστερημένος, πτωχός.
- ἐνδεκα = ἕνδεκα (δημόσιοι ὑπάλληλοι). (Σιτ. 2)· ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι.
Οὗτοι ἐφρόντιζον διὰ τοὺς εἰς τὸ δεσποτικόν κεκλεισμένους καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων σωματικῶν ποινῶν.
- ἐν-εἰμι = εἶμαι ἐντός, εὐρίσκομαι μέσα.
- ἐν-επέπληντο. ἰδὲ ἐμπίπλαμαι.
- ἐνθάδε = ἐδῶ.
- ἐν-θυμοῦμαι(-έομαι) = βάζω κατὰ νοῦν, συλλογίζομαι, σκέπτομαι.
- ἐνιαυτός, ὁ = ἔτος, χρόνος.
- ἐνιοι, αι, α (ἀντ. ἄορ.) = μερικοί.
- ἐχω = 1) ἔχω—2) δύναμις. (Σιτ. 9) - (Σηκ. 14).
- ἐξαιτῶ(-έω) = ζητῶ νὰ μοὶ δοθῇ.
- ἐξ-αλείφομαι = διαγράφω τὸ ὄνομά μου.
- ἐξ-αμαρτάνω = κάμνω ἁμαρτήματα, σφάλματα.
- ἕξαρος, ον = ὁ ἀρνούμενος ἐντελῶς· ἕξαρός εἰμι = ἀρνοῦμαι. (Μαντ. 8).

ἔξ-εστι (-ἔξῃν, ἔξέσται) = εἶναι ἐπιτετραμμένον, ἐπιτρέπεται, εἶναι δυνατόν, ἠμπορεῖ.

ἔξ-ήκω = ἔχω ἐξέλθει, ἔχω περάσει.

ἔξ-οδος, ἡ = ἐκστρατεία.

ἔξ-ορύττω = ἐκριζώνω.

ἐπ-αγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

ἐπ-άγω = ὀδηγῶ.

ἐπ-αίρομαι = παρακινεῖμαι.

ἐπ-αίτιος, α. ον = αἴτιος κακοῦ, πρόξενος ἀμηχανίας. (Σηκ. 39).

ἐπ-αρθεῖη. ἰδὲ ἐπαίρομαι.

ἐπειδὴν = ὅταν.

ἐπειδὴ = 1) ὅτι—2) ἐπειδή.

ἐπ-εργάζομαι = ἐργάζομαι ἐπεκτείνων τὴν ἐργασίαν μου. (Σηκ. 24).

ἐπι-βουλεύω = σκέπτομαι νὰ κάμω κακόν τι, νὰ βλάψω (τινά).
ἐπι-γνώμων, ὁ = ὁ γνωρίζων μὲ ἀκρίβειαν, ἔμπειρος ἐπιθεωρητής. ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας... (Σηκ. 25). Οὕτω ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων οἱ ἐπιθεωροῦντες καὶ κρίνοντες τὸ ἔργον τῶν ἐπιμελητῶν (βλ. λ. ἐπιμελητής).

ἐπι-δημῶ(-έω) = εὐρίσκομαι εἰς τὴν πατρίδα.

ἐπι-δίδωμι = δίδωμι προῖκα. (Μαντ. 10): δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα ἐπιδουὺς ἐνατέρῃα...

ἐπι-εἰκεια, ἡ = καλὴ συμπεριφορὰ.

ἐπι-κρατῶ (-έω) = ὑπερισχύω.

ἐπι-λείπω = ἐκλείπω, τελειώνω.

ἐπι-μελητής, ὁ = ὁ ἔχων φροντίδα διὰ κάτι, ἐπιστάτης, ἐπιτηρητής.

Οὕτω ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οἱ διάφοροι δηδόσοι ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι ἀνελάμβανον τὴν ἐπιτήρησιν διαφόρων ἔργων καὶ ὑπηρεσιῶν. Τοιοῦτοι ἦσαν τῶν δημοσίων εἰσπράξεων, τῶν ἱερῶν ἐλαίων, μοριῶν, τῶν ἱερῶν (τόπων), τῶν πλοίων, τοῦ ἐμπορίου κ.λ.π.

ἐπι-μελοῦμαι (-έομαι) = φροντίζω, καταγίνομαι.

ἐπι-πέμπω = στέλλω κατὰ τινος.

ἐπίσταμαι (-ἠπιστάμην, ἐπιστήσομαι, ἠπιστήθην) = γνωρίζω καλῶς.

ἐπιτήδευμα, τὸ = ἐνασχόλησις, συνήθεια, ἔθιμον.

ἐπι-τιμῶ = ψέγω, κατακρίνω.

ἐπι-τρέπω τινὶ τι = ἀναθέτω εἰς τινα κάτι.

Ἐργοκλήης, ὁ = Ἀθηναῖός τις. Διετέλεσε στρατηγὸς εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τὸ ἔτος 390—389 π.χ. μετὰ τοῦ Θρασυβούλου, τοῦ καταλύσαντος τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τυράννων. Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας κατηγορήθη ἐπὶ κατασχέσει καὶ ἀδικίᾳ Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

ἔργω = ἐμπράκτως.

εὖ = καλῶς.

εὐ-ήθης, ες = μωρός, ἀνόητος.

εὖ-νοια, ἡ = ἡ ἀγάπη.

εὖ-νους, ουν = εἰσοϊκός, φίλος.

ἐφ-όδιον, τὸ = ἔξοδον διατροφῆς κατὰ τὴν πορείαν.

Ἐκαστος στρατευόμενος ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν πολιτείαν δύο ὄβολους καθ' ἐκάστην διὰ μισθὸν καὶ ἄλλους δύο διὰ τροφήν. Ἄλλ' οἱ ὄβολοὶ οὗτοι δὲν ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ τοὺς ἀπόρους.

ἐωνημένους (ιδὲ ὠνοῦμαι).

ζ.

ζημία, ἡ = τιμωρία.

ζημιῶ (-όω) = ἐπιβάλλω τιμωρίαν, τιμωρῶ. (Σηκ. 25)· θανάτῳ

ζημιῶ = τιμωρῶ διὰ θανάτου. (Σιτ. 2)· ζημιοῦμαι

(-όομαι) = τιμωροῦμαι.

ζῶ(-ήω), (-ἔζων) (-ηον), βιώσομαι, ἐβίωον, βεβίωκα, ἐβεβίωκειν) = ζῶ.

Η.

ἦ = βεβαίως.

ἡγοῦμαι (-έομαι) = 1) εἶμαι ἡγεμών, ὁδηγός. — 2) νομίζω

(Σηκ. 26)· περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι = περιφρονῶ.

ἡδιον. ιδὲ ἡδύς.

ἡδύς-εἶα-ύ = γλυκός, εὐχάριστος.

ἡμιστα (ἐλίρ.) ὑπερθ. τοῦ ὀλίγου) = ἐλάχιστα.

ἦκω, (-ἦκον, ἦξω, σπάνιον: ἦξα) = ἔχω ἔλθει, ἔχω καταντήσει.
ἦπτον (ἐπίρρο.) ἰδὲ μικρός.
ἦπτῶμαι (-άομαι) = εἶμαι (ἦπτων) κατώτερός τινος, νικῶμαι.

Θ.

θανμάζω = ἀπορῶ.

θεράπων, ὁ = ὑπηρέτης.

Θρασύβουλος, ὁ = Ἀθηναῖος στρατηγὸς διακριθεὶς κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον. Ἐπειδὴ ἦτο δημοκρατικὸς ἐξωρίσθη ἀπὸ τοῦς τριάκοντα τυράννους καὶ κατέφυγεν εἰς τὰς Θήβας. Ἐκεῖ διωργάνωσεν ἐθελοντικὸν στρατὸν καὶ πολεμήσας τοῦς τυράννους ἀπεκατέστησε τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῷ 403 π.χ. Μετὰ ταῦτα διέπρεψεν εἰς τὸν Βοιωτικὸν καὶ Κορινθιακὸν κατὰ τῆς Σπάρτης πόλεμον καὶ τῷ 391 π.Χ. ὡς ἀρχηγὸς τοῦ στόλου ἔκαμε πολλὰς πόλεις παρὰ τὸν Βόσπορον καὶ Ἑλλήσποντον συμμάχους τῶν Ἀθηναίων. Ἀπέθανε φονευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀσπενδίων, ἐπειδὴ οἱ στρατιῶταί του ἐλαφυραγῶγουν τὴν χώραν των.

I.

ἴδιος, α, ον=1) ἰδικός.—2) ξεχωριστός.—3) ἰδιωτικός.

ἱκανός, ἦ, ὄν = ἀρκετός.

ἱππ-αρχος, ὁ = ἀρχηγὸς τοῦ ἵππικοῦ. Τοιοῦτοι ἦσαν δύο.
 Ὑπὸ τὰς διαταγὰς των εἶχον τοὺς δέκα φυλάρχους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀρχηγοὶ τοῦ ἵππικοῦ τῶν φυλῶν.

ἱππεύω = ὑπηρετῶ εἰς τὸ ἵππικόν.

ἴσασιν. ἰδὲ οἶδα.

ἴτε. ἰδὲ εἶμι.

K.

καθ-αιροῦμαι = κατακρημνίζομαι (Μαντ. 4). *Καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων*. Προέκειται περὶ τῶν μακρῶν τειχῶν, τὰ ὅποια ἦγονον τὰς Ἀθήνας μὲ τὸν Πειραιᾶ. Κατεκρημνίσθησαν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου τῷ 404 π.Χ.

- καθεστηκότα**, τὰ = τὰ παρόντα. **καθεστηκότα πράγματα** = τὸ παρὸν πολίτευμα. (Μαντ. 3).
- καθ-ίστημι** = 1) τοποθετῶ, ἰδρύω. (Ἐργ. 11).—2) καταντῶ (Ἐργ. 14)—3) περιπλέκομαι. (Μαντ. 12).
- καινός, ἡ, ὄν** = καινούργιος.
- καιρός, ὁ** = καλή, εὐνοϊκὴ περίστασις, εὐκαιρία—2) κακή, δυσμενής, κρίσιμος περίστασις. (Σιτ. 15) - (Μαντ. 5).
- καίτοι** = 1) μ' ὅλον ὅτι—2) καὶ βεβαίως.
- κακό-νοια, ἡ** = δυσμένεια, ἔχθρα.
- κακό-νους, οὐν** (κακονούστερος, κακονούστατος) = δυσμενής, ἔχθρος, (Σιτ. 13) - (Σηκ. 28).
- Καλλίστρατος, ὁ** = Ἀθηναῖός τις πολίτης.
- κάπηλος, ὁ** = μικροπωλητής.
- κατα-γινώσκω** = καταδικάζω.
- κατα-λέγομαι** = ἐγγράφομαι εἰς τὸν κατάλογον.
- κατα-λύομαι** = διαλύομαι.
- κατά-στασις, ἡ** = ἐπιχορήγησις.
Χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον οἱ ἵππεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας.
- κατα-τίθεμαι** = ἀποθηκεύω.
- κατα-ψηφίζομαι** = καταδικάζω.
- κάτ-οπτος, ον** = ὄρατος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.
- κελεύω** = 1) παρακαλῶ. (Μαντ. 17)—2) προτρέπω —3) διατάσσω.
- κερδαίνω** (-ἐκέρδαινον, κερδανῶ, ἐκέρδανα, κεκέρδηκα, ἐκεκερδήκειν) = κερδίζω.
- κοινὸν τῆς πόλεως** = ἡ πολιτεία.
- κοινά, τὰ** = ὁ δημόσιος βίος.
- κολάζω** = τιμωρῶ.
- κομῶ (-άω)** = ἔχω κόμην.
- Κόρινθος, ἡ** = πόλις τῆς Πελοποννήσου πλησίον τοῦ Ἴσθμοῦ κειμένη.
- κόσμιος, α, ον** = εὐτακτος, νομοταγής.
- κρεῖττον** (συγκρ. τοῦ ἀγαθῶς) = προτιμότερον, συμφορώτερον. (Σηκ. 27).
- κρίνω** = δικάζω· **κρίνομαι** = δικάζομαι.
- κρίσις, ἡ** = δίκη, ἀπόφασις.
- κτώμαι(-άομαι)** = ἀποκτῶ.

κύβος, ὁ = ζάρι.

Τὰ ζάρια ἦσαν παιγνίδιον, τὸ ὁποῖον ἔπαιζον οἱ νέοι τῶν καλῶν οἰκογενειῶν μὲ χρῆματα.

κνκλόθεν = ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ὀλοτριγυρα.

Α.

λαθῶν. ἰδὲ λανθάνω.

λανθάνω (-ἐλάνθανον, λήσω, ἔλαθον, λέληθα, ἐλελήθειν) = διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος, μένω ἄγνωστος.

λέγω = λέγω·κακῶς λέγω = κακολογῶ, κατηγορῶ. (Σηζ. 40)

λέγομαι. = ὀνομάζομαι

λειτουργία, ἡ = δημοσία ὑπηρεσία.

Τοιαῦται ἐκαλοῦντο ἐν Ἀθήναις αἱ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἢ φυλῶν ἀνατιθέμεναι χρηματικά ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς εὐπόρους πολίτας πρὸς πλήρωσιν δημοσίας ἀνάγκης. Διηροῦντο εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους. Καὶ τακτικά μὲν ἦσαν, 1) ἢ χορηγία, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων ὑπεχρεοῦτο δι' ἰδίων χρημάτων νὰ παρασκευάσῃ χορὸν διὰ τραγῳδίαν ἢ κωμῳδίαν ἢ διὰ θρησκευτικὴν τινα ἑορτήν, 2) ἢ γυμνασιαρχία, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων ὑπεχρεοῦτο νὰ παρασκευάσῃ γυμνικὸν ἀγῶνα, 3) ἢ ἀρχιθεωρία, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων ἐφρόντιζε διὰ τὰς θεωρίας, αἱ ὁποῖαι ἀπεστέλλοντο εἰς τὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ 4) ἢ ἐστίασις, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων παρέθετε δεῖπνον εἰς τοὺς φυλέτας κατὰ τὰς διαφόρους ἑορτὰς. Ἐκτακτοὶ δέ, 1) ἢ εἰσφορά, καθ' ἣν οἱ εὐποροὶ ἐν καιρῷ πολέμου ὑπεχρεοῦντο εἰς καταβολὴν ἐκτάκτου φόρου διὰ πολεμικὰς παρασκευὰς καὶ 2) ἢ τριηραρχία, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐξοπλίσῃ τριήρη, τὴν ὁποῖαν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως κενήν, βραδύτερον δὲ νὰ συντηρῇ τριήρη, τὴν ὁποῖαν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως ἐξοπλισμένην.

Ἡδύνατο κανεῖς νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἢ φυλῆς λειτουργίας, ἂν ὑπεδείκνυεν ἄλλον πλουσιώτερον, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, ὅποτε προσεκάλει αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ ἢ ἐὰν ἤρνεῖτο, νὰ ἀνταλλάξῃ τὴν περιουσίαν του μὲ τὴν ἰδικήν του.

λειτουργῶ(-έω) = ἐκτελῶ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξοδεύω ἐκ τῶν ἰδίων μου χρημάτων.

λογο-ποιῶ(-έω) = πλάττω λόγους, διαδίδω ψεύματα (Μαντ. 11).
λόγος, ὁ = 1) ἡ διὰ λόγων ἔκφρασις τῶν νοημάτων μας—2) κατηγορία. (Σηκ. 2).

λυμαίνομαι, (-ἐλυμαινόμην, λυμανοῦμαι, ἐλυμηνάμην, παθ. ἐλυμάνθην, λελύμασμαι, ἐλελυμάσμην) = βλάπτω, διαφθείρω, (σπανίως μὲ παθ. σημασίαν).

Μ.

μέδιμος, ὁ = μέτρον διὰ τὰ σιτηρά, τὸ ὁποῖον ἐχώρει τριάκοντα ἕξ περίπου ὀκάδας.

μεθ-ίσταμαι=μεταβάλλομαι. (Μαντ. 4) **μεθισταμένης τῆς πολιτείας**. Τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα μετεβλήθη εἰς ὀλιγαρχικὸν τῷ 404 π. Χ., ὀλίγον μετὰ τὴν κατακορήμνισιν τῶν μακρῶν τειχῶν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου.

μέλλω = σκοπέω, ἔχω ὑπ' ὄψει μου, (Σηκ. 16).

μετα-δίδωμι = δίδω μέρος, κάμνω μέτοχον.

μηδε-πώ-ποτε = οὐδέποτε ἕως τώρα.

μηνύω = 1) γνωστοποιῶ—2) καταγγέλλω. (Σηκ. 16).

μισθῶ (-όω) = δίδω τι ἐπὶ μισθῷ, ἐνοικιάζω· **μισθοῦμαι** (-όμαι) = λαμβάνω τι ἐπὶ μισθῷ.

μνᾶ, ἡ=νομισματικὴ μονάς, ἡ ὁποία εἶχεν ἄξιαν ἑκατὸν δραχμῶν ἀτιτικῶν.

μόγισ = μόλις, ὀπωσδήποτε.

μορία, ἡ = ἱερὰ ἐλαία.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ φυτρώνουσαι εἰς τοὺς περιβόλους τῶν ναῶν καὶ ἀλλαγῷ. Ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ἡτο ἡ ἱερὰ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἐλαία τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀπηγορεύετο τὸ κόπτειν τὰς μορίας καὶ σηκοὺς ἐπὶ ποινῇ μεγάλῃ, δηλ. ἔξορίας, δημεύσεως τῆς περιουσίας καὶ θανάτου. Ἐπίσης ἀπηγορεύετο καὶ τὸ καλλιεργεῖν τὰ πέριξ τῶν μοριῶν καὶ σηκῶν ἐπὶ ποινῇ μικρᾷ, δηλ. ἐπιβόλῃς προστίμου.

Ν.

νέμω = ἀπονέμω, μοιράζω· **νέμομαι** (μέσ.) = διαμοιράζω.

νεώτερος = πολὺ νέος· **νεώτερος ὢν**. (Μαντ. 20).

Ἐπετρέπετο νὰ ὀμιλῇ τις εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους καὶ ἐκεῖθεν.

Νικόμαχος, δ = αὐτὸς εἶναι ὁ καταγγείλας τὸν ἀπαγγείλαντα τὸν περὶ σηκοῦ λόγον ὅτι ἔκοψε μορίαν, καὶ ἠφάνισε σηκόν.
νόμος, δ = 1) νόμος—2) μέλος, σκοπός, τροπάριον· *καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε.* (Ἔργ. 5).

Οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὴν μουσικὴν διέκρινον νόμους πολλούς, ὡς τὸν Δωρικόν, Λυδικόν, Φρυγικόν κλπ. Ἐνταῦθα ὁμοῦς ὑπαινίσσεται τὰς παλαιὰς συνηθείας τῶν Ἀθηναίων περὶ τὸ συκοφαντεῖν τοὺς στρατηγοὺς.

νυνὶ = τώρα δά, αὐτὴν τὴν στιγμήν.

Ο.

ὄθεν = 1) ἀπὸ ὄπου—2) ἐκ ποίων λόγων, ἐκ ποίων αἰτιῶν.
 (Σιτ. 1).

οἶδα (-ἤδειν, εἴσομαι) = γνωρίζω.

οἰκέτης, δ = δοῦλος, ὑπηρέτης.

οἶκος, δ = περιουσία.

οἶμαι καὶ οἶμαι (- ᾠόμην καὶ ᾠήμην, οἶήσομαι, ᾠήθημ) = νομίζω.

οἶος, **α, ον** = 1) ὁποῖος. (Μαντ. 12)—2) ἱκανὸς (μετ' ἀπαρεμφ.)
οἶός τ' εἰμί. = 1) δύναμαι. (Σιτ. 16)—2) (ἀπρός.) ἐπιτρέπεται. (Σηκ. 1).

οἶχομαι, (-ᾠόμην, οἶχήσομαι) = (ἀτελήλυθα) = ἔχω ἀναχωρήσει, ἔχω φύγει.

ὀλιγο-αρχία, **ἡ** = εἶδος διοικήσεως, καθ' ἣν ἄρχουσιν οἱ ὀλίγοι.

ὀμνυμι, (-ᾠμνν, ὀμοῦμαι, ὀμοσα, ὀμώμοκα, ὀμωμόκειν) = ὀρκίζομαι.

ὀμο-γνώμων, ον = ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην μετ' ἄλλον.

ὄντια, τά (μετχ. τοῦ εἰμί) = τὰ ὑπάρχοντα, τὰ κτήματα, ἢ περιουσία. (Σηκ. 8).

ὄνειδίζω = κατηγορῶ.

ὄποσος-τις-οὖν = ὅσονδήποτε μεγάλος.

ὄπότερος, α, ον = ὁποῖος ἀπὸ τοὺς δύο.

ὄρθόβουλος, δ = Ἀθηναῖός τις. Ἦτο φύλαρχος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκε καὶ ὁ Μαντίθεος.

ὄρῶ (-άω) (-έώρων(-αον), ὄφομαι, εἶδον, ἔώρακα, (ἢ ἔώρακα), ἔωράκειν) = βλέπω.

ὄρρωδῶ (-έω) (ὄρρωδουν (-εον), ὄρρωδησα) = φοβούμαι.

ὄτι = 1) ὅτι—2) διότι.

οὐδὲν = οὐδόλωζ.

οὐσία, ἡ = περιουσία.

οὕτω(ς) = 1) κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. (ζ. ἔτσι).—2) τόσον—3) τόσον πολὺ. (Σιτ. 14) - (Ἔργ. 1)—3) ἔτσι λοιπόν. (Σιτ. 16).

ὄψεσθε. ἰδὲ ὄρω.

ὄψις, ἡ = μορφή—2) τὸ ἔξωτερικόν. (Μαντ. 19).

Π.

πάλαι = τὸν περασμένον καιρόν, πρὸ χρόνων, πρὸ πολλοῦ.

παρα-καλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

παρα-κελεύομαι = παρακινῶ, προτρέπω.

παρα-νομῶ(-έω) = πράττω παρὰ τὸν νόμον.

παρα-σχέσθαι. ἰδὲ παρέχω.

πάρ-ειμι = 1) παρέχομαι, διαβαίνω. (Σηκ. 18)—2) παρουσιάζομαι εἰς τὸ βῆμα νὰ ὁμιλήσω. (Σηκ. 15).

παρ-έχομαι = παρουσιάζω.

παρ-ιόντων, ἰδὲ πάρεμι.

παρ-ίστημι = 1) στήνω τι πλησίον—2) φέρω εἰς τὸν νοῦν, σκέπτομαι. (Σηκ. 17).

πάσχω, (ἔπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἔπεπόνθειν) = ὑποφέρω, πάσχω. κακῶς πάσχω = κακοποιοῦμαι (Μαντ. 8)· εὖ πάσχω = εὐεργετοῦμαι.

πατρῶος, α, ον = πατρικός.

πεδίον, τὸ = πεδιάς· ἐπίστασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ (Σηκ. 24).

Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς πεδιάδος τῆς κειμένης μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τῆς πεδιάδος τοῦ Κηφισοῦ.

πειρῶμαι(-άομαι) = δοκιμάζω, προσπαθῶ.

Πείσανδρος, ὁ = Ἀθηναῖος πολίτης.

πένης, ὁ = πτωχός.

πενία, ἡ = πτωχεία.

πέπονθε ἰδὲ πάσχω.

περι-έχω = περικλείω, περικυκλώνω. (Σηκ. 28).

περι-πίπτω = καταπτῶ.

περι-ποιῶ (-έω) = διασφάζω.

περι-φανής, ἐς = ὀλοφάνερος, γνωστός εἰς ὄλους.

πῆ = κατὰ τινὰ τρόπον, κάπως.

πλείν (ἀντὶ πλέον). ἰδὲ πλέον.

πλέον καὶ πλείον (ἐπίρρ. ἐκ τοῦ πολὺς) = πλειότερον, περισσό-
τερον· *πλέον ποιῶ* = ὠφελῶ.

ποιῶ (-έω) = κάμνω· *κακῶς ποιῶ* = βλάπτω (Μαντ. 1).
εὖ ποιῶ = εὐεργετῶ· *ποιοῦμαι (-έομαι)* = κάμνω
τι δι' ἑμαυτόν. *λόγους ποιοῦμαι* = λέγω, κατηγορῶ.
(Σιτ. 1)· *περὶ πολλοῦ, περὶ πλείονος, περὶ πλείστου*
ποιοῦμαι = φροντίζω, προτιμῶ. (Σηκ. 25) - (Ἐργ. 11).
πολιτεύομαι = 1) εἶμαι ἐλεύθερος πολίτης—2) πράττω ὡς
πολίτης.

πολυ-τελῶς = μεγαλοπρεπῶς.

Πόντος, ὁ 1) Εὐξείνιος πόντος (Σιτ. 14)—2) τὸ βασίλειον τοῦ
Πόντου, τὸ ὁποῖον περιεῖχε πολλὰς ἑλληνικὰς ἀποικίας
κειμένας ἐπὶ τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου καὶ τῶν πέριξ
παραλίων. (Μαντ. 4).

πότερος, α, ον = ποῖος ἐκ τῶν δύο.

πότος, ὁ = συμπόσιον, γλέντι.

πραῖγμα, τὸ = 1) ὑπόθεσις (Μαντ. 20)—2) ἐνόχλησις, στενο-
χωρία (Σηκ. 1).

πράττω = κάμνω· *πράττω τὰ τῆς πόλεως* = λαμβάνω μέρος
εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως (Μαντ. 1).

πρέμνον, τὸ = τὸ κατώτερον μέρος τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου,
τὸ στέλεχος (τὸ κούτσουρο),

πρὶν = πρότερον, προτοῦ.

πριάμενος. ἰδὲ ὠνοῦμαι.

προ-δίδωμι = προδίδω.

πρόξενος, ὁ = ἐξελέγετο ὑπὸ τινος πόλεως καὶ ἐγκαθίστατο
εἰς ἄλλην πόλιν μετὰ τῆς ὁποίας εὐρίσκετο ἐκείνη εἰς
σχέσεις ἐμπορικὰς, πολιτικὰς κ.τ.λ. Ἐκεῖ παραμένων
εἶχε τὰ ἐξῆς καθήκοντα: Νὰ φροντίζη περὶ τῆς ὑποδο-
χῆς καὶ ξενίας τῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς πόλεως του καὶ
ἰδίᾳ τῶν πρεσβευτῶν. Νὰ φροντίζη νὰ παρουσιάζη
αὐτοὺς εἰς τὸν δῆμον. Νὰ ἐξασφαλίζη θέσιν ἐν τῷ θεάτρῳ.
Νὰ προστατεύη αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Νὰ παρεμ-
βαίη μετὰ τῶν δύο πόλεων, εἴαν ἀνεφύοντο ἔριδες.
Νὰ φροντίζη διὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἀποθησκόντων
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμπολιτῶν του κ.ἄ.τ. (Ἐργ. 1).

προσ-δοκῶ (·άω) = προσμένω, ἐλπίζω.

πρόσ-ειμι = πλησιάζω.

προσ-ήκει = ἀρμόζει.

πρόσ-οδος, ἦ = εισόδημα.

πρυτάνις, δ = πρόεδρος, προϊστάμενος, Πρυτάνεις ἐκαλοῦντο οἱ πενήκοντα βουλευταί, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τριάκοντα ἐντέ ἢ τριάκοντα ἕξ ἡμέρας προήδρευον τῆς βουλῆς. Εἰς αὐτοὺς παρεδίδοντο αἱ μηνύσεις, τὰς ὁποίας οὗτοι ἔφερον ἐνώπιον τῆς βουλῆς, ἵνα κρίνωσιν αὐτάς. Ἐτρέφοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ εἰς ἰδιαίτερον οἶκημα, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο πρυτανεῖον.

πρώην = πρότερον.

Πρωτεύας, δ = πολίτης Ἀθηναῖος.

Πυνθόδωρος, δ = ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις τῷ 404—403 π.Χ.

πυνθάνομαι (·επυνθανόμην, πεύσομαι, ἐπυνθόμην, πέπυσμαι, ἐπεπύσμη) = μαθαίνω, πληροφοροῦμαι.

πυρκαϊά, ἦ = 1) πυρκαϊά—2) κεκαυμένος κορμὸς καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ βλαστάνουσαι παραφυάδες (ζαλόροριζα).

πῶ = ἀκόμη, ἕως τώρα.

πῶ-ποτε = ποτὲ ἕως τώρα,

Ρ.

Σ.

σανίδιον, τὸ = σανίδιον. (Μαντ. 6) *ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου...* Ἡ τοσανίδιον λευκασμένον ἀπὸ γῦψιν, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ τριάκοντα τύραννοι εἶχον γράφει τὰ ὀνόματα τῶν ἱππέων, οἱ ὅποιοι ὑπηρετοῦν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς των.

Σάτυρος, δ = βασιλεὺς τοῦ Πόντου, φίλος τοῦ πατρὸς τοῦ Μαντιθέου.

Σεύθης, δ = βασιλεὺς τῶν Ὀδρουσῶν τῆς Θράκης. Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐζορημάτισαν δύο βασιλεῖς, ὁ πρῶτος κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὁ δεῦτερος μετὰ τοῦτον.

σηκός, δ = κορμὸς παλαιᾶς *μορίας*, τοῦ ὁποῖου ἡ καταστροφὴ διὰ νόμου ἀπηγορεύετο ὅπως καὶ τῆς μορίας ἐπὶ ποινῇ ἔξορίας καὶ δημεύσεως τῆς περιουσίας τοῦ παραβαίνοντος τὸν νόμον.

σιτο-πώλης, δ = ὁ πωλῶν σῖτον. Οἱ ἔξασκουντες τὸ ἐπάγγελμα

τοῦ σιτοπόλου ἦσαν μέτοικοι, διότι δὲν ἐθεωρεῖτο ἔντιμον τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ μὲ πάντα τρόπον προσεπάθουν νὰ κερδίζωσι πολλά, διὰ τοῦτο ὑπῆρχον δύο νόμοι, οἱ ὁποῖοι ἀπηγόρευον. 1) Νὰ κερδίζωσι περισσότερον τοῦ ἐνὸς ὄβολου ἕκ τῆς πωλήσεως ἐκάστου μεδίμνου καὶ 2) Νὰ συναγοράζωσι σίτον περισσύτερον τῶν πεντήκοντα φορμῶν ἢ μεδίμνων.

σιτο-φύλαξ, ὁ = ὁ φύλαξ τοῦ σίτου, ἰδὲ ἄρχων.

σκοπῶ (-έω) = παρατηρῶ προσεκτικῶς, ἐξετάζω, κρίνω.

σπονδαί, αἱ = συνθήκαι, συμφωνίαι. (Σιτ. 14).—Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς Ἀνταλκιδείου εἰρήνης, ἣ ὁποία ἐγένετο τῷ 387 π.Χ.

Σουνιάδης, ὁ = ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις τῷ 397-396 π.Χ.

Στειριεύς, ὁ = ἐκ τοῦ δήμου **Στειρίας** τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. (Μαντ. 15). Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ Θρασυβούλου τοῦ καταλύσαντος τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τυράννων.

συγ-γνώμη, ἡ = συγχώρησις· **συγγνώμην ἔχω** = συγχωρῶ (Ἐργ. 2)· **χρὴ συγγνώμην ἔχειν**.

συγ-κατα-λύω = καταργῶ μαζὶ μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους.

συκο-φάντης, ὁ = 1) ὁ καταγγέλλον τοὺς ἐξάγοντας σῦκα ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, πράγμα τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπηγορευμένον. —2) ὁ κατηγορῶν ἕνα ἄλλον ψευδῶς, ὁ διαβολεύς.

συκο-φαντῶ (-έω) = 1) καταγγέλλω τοὺς ἐξάγοντας σῦκα —2) κατηγορῶ ψευδῶς.—3) διαβάλλω.

συλ-λέγομαι = συναθροίζομαι.

συμ-πρίασθαι. ἰδὲ συνωνοῦμαι.

συμφορᾶ = ἡ πανωλεθρία. (Μαντ. 4) **πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς**. Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς ναυμαχίας παρὰ τοὺς Αἰγὸς ποταμοὺς τῷ 405 π.Χ.

σύν-δικος, ὁ = συνήγορος, δικαστής. Τοιοῦτοι εἶχον διορισθῆ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίδος διὰ νὰ κανονίσωσι τὰς ἀξιώσεις τῶν ἀδικηθέντων ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν καὶ εἰσπράξωσι τὰς ἐπιχορηγήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον δοθῆ εἰς τοὺς ὑπεῖς, τοὺς ὑπηρετήσαντας τοὺς τριάκοντα τυράννους, τὰς ὁποίας πρὸς τιμωρίαν τῶν διετάχθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν.

συν-ῆδειν, ἰδὲ σύννοια.

συν-ίσταμαι = κάμνω ἑταιρείαν, συνεννοοῦμαι.

σύν-ιστε, ἰδὲ σύνοιδα.

σύν-οιδα = γνωρίζω ἀκριβῶς.

συν-ωνοῦμαι (-έομαι) = ἀγοράζω μαζί με ἄλλους.

Τ.

ταξι-αρχος, ὁ = ὁ ὁδηγῶν τοὺς ὀπλίτας ἐκάστης φυλῆς.

² Ἦσαν δέκα, ὅσαι καὶ αἱ φυλαί. Διετέλουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν στρατηγῶν.

τεκμηρίον, τὸ = ἀπόδειξις.

τελευτῶ (-άω) = τελειώνω, ἀποθνήσκω.

τέμνω = κόπτω, καταστρέφω.

τέχνη, ἡ = ἐπάγγελμα.

τέως = (τότε) κυρ. μέχρι τότε, μέχρι τοῦδε, εἰς τὸν μεταξὺ χρόνον.

τῆτες = τοῦτο τὸ ἔτος, ἐφέτος.

τίμιος, α, ον = ἄξιος τιμῆς, πολύτιμος ἀκριβός. (ἐπὶ πραγμ.)
— ἄξιος ὑπολήψεως, τιμῆς (ἐπὶ προσ.).

τιμωρῶ = ἐπιβάλλω ποινήν, τιμωρῶ.

τοίνυν = 1) λοιπόν).—2) ἔπειτα. (Μαντ. 12).

τριακόνα = πρόκειται περὶ τῶν τριακόνα τυράνων, οἱ ὅποιοι ἐκυβέρνησαν τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τοῦ 404 π.Χ., δηλαδὴ ἀπὸ τῆς κατισχύσεως τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, μέχρι τοῦ 403 π.Χ., δηλαδὴ μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς ἀρχῆς των καὶ τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ὑπὸ τοῦ Θρασυβούλου καὶ τῶν περὶ αὐτόν.

τριη-αρχῶ (-έω) = εἶμαι τριήραρχος, διοικῶ τριήρη, δηλαδὴ ἓν πολεμικὸν πλοῖον. ἰδὲ καὶ λέξιν *λειτουργία*.

τριήρης = πολεμικὸν πλοῖον μὲ τρεῖς σειρὰς κωπῶν εἰς κάθε πλευράν.

τυγχάνω (-ἐτύγχανον, τεύξομαι, ἔτυχον, τετύχηκα, ἐτετυχήκειν) = τυχαίνω νὰ . . .

Υ.

ὑβρις, ἡ = 1) αὐθάδεια, ὑπερηφάνεια.—2) βιαιοπραγία.

ὑπερ-βάλλω = προσθέτω τιμῆν, πλειοδοτῶ.

ὑπο-λείπω = ἀφήνω ὀπίσω.

ὑπό-λογος = ἄξιος προσοχῆς, ἄξιος λόγου.

ὑφ-αιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ μὲ τρόπον, σφαιτερίζομαι.

Φ.

φάσκοιεν, ἰδὲ φημί.

φείδομαι = λυποῦμαι νὰ δαπανήσω.

φεύγω, (μέλλ. φεύξομαι, ἀόρ. ἔφυγον) = τρέπομαι εἰς φυγὴν.

—2) ἀποφεύγω. (Σηκ. 39).

φημί, (-ἔφην, φήσω, ἔφησα) = λέγω.

φιλῶ (-έω) = ἀγαπῶ.

φορμός, ὁ = μέτρον σιτηρῶν, τὸ ὅλοϊον ἐχώρει περίου τριάκοντα ἕξ ὀκάδας.

φυγός, ὁ = ἐξορίστος.

φυγή, ἡ = ἐξορία.

φύλαρχος, ὁ = ἄρχων τῆς φυλῆς. Τοιοῦτοι ἦσαν δέκα, ὅσαι καὶ αἱ φυλαί. Ἦσαν καὶ ἄρχοντες τῶν ἱππέων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δύο ἱπλάρχων.

Φυλή, ἡ = φρούριον τῆς Ἀττικῆς, εὐρισκόμενον εἰς τὰ σύνορα τῆς Βοιωτίας. Ἐχρησίμευσεν ὡς ὄρητήριον τοῦ Θρασυβούλου καὶ τῶν λοιπῶν ἐξορίστων πρὸς ἕξωσιν τῶν τριάκοντα τυράννων.

φύω, (ἀόρ. ἔφυν) = 1) γεννῶ, δημιουργῶ, παράγω. (μετβ.). —2) ἐκ φύσεως γεννῶμαι, φυτρῶνω, εἶμαι, παράγομαι (ἀμετβ.) (Σηκ. 35). τὸ φύομαι σημαίνει ὅ,τι καὶ τὸ (ἀμετβ.) φύω.

Χ.

χαρίζομαι = εὐχαριστῶ.

χάρις, ἡ = εὐγνωμοσύνη. (Μαντ. 1) - (Ἐργ. 16).

χειρο-τονοῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγομαι δι' ἀνατίσεως τῆς χειρός.

χορηγῶ (-έω) = εἶμαι χορηγός, μὲ ἕξοδά μου εἰσιμαίω χορὸν διὰ τραγωδίαν ἢ κωμωδίαν ἢ θρησκευτικὴν τινα ἐορτήν. (ἰδὲ λειτουργία).

χορῆ (-χορῆν, καὶ χορῆν, εὐκτ. μέλλ. χορήσοι) = πρόει.

χορῶμαι (-ήομαι), (-χορήσομαι, ἐχορησάμην, κέχορημαι, ἐκεχορήμην) = μεταχειρίζομαι.

χωρίον, τὸ = 1) τοποθεσία ὄχυρά, φρούριον —2) ἀγρός.

χωρὶς = χωριστά.

Ψ.

ψηφίζομαι = ἀποφασίζω.

ψιλός, ἤ, ὄν = 1) γυμνός, ἐλαφρός. — 2) ἄδενδρος, γυμνός ἀπὸ δένδρα. (Σηκ. 7).

Ω.

ὦνιον, τὸ = ὀφώνιον.

ὠνοῦμαι (-έομαι) (ἀόρ. ἐπριάμην, παρκ. ἐώνημαι) = ἀγοράζω.

ὤς = 1) κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθώς. — 2) ὤς (με ἐπίθ. ὑπερθ. βαθμοῦ) = ὅσον τὸ δυνατόν (Σιτ. 1). - (Εργ. 10). — 3) ὅτι, ἵνα, ὥστε. — 4) καθ' ὅσον, ὅτε, διότι...

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΕΝ Τῷ ΛΕΞΙΛΟΓΙῷ

Ἄμετβ. = ἀμετάβατον
 ἀντων. = ἀντωνυμία
 ἀόρ. = ἀόριστος
 ἀπρμφ. = ἀπαρμεφρατον
 δηλ. = δηλαδή
 ἐπίρρ. = ἐπίρρημα
 εὐκτ. = εὐκτική
 κ, = κοινῶς
 κ.ἄ.τ. = καὶ ἄλλα τοιαῦτα

κλπ. = καὶ λοιπὰ
 μέλλ. = μέλλον
 μέσον = μέσον
 μετβ. = μεταβατικόν
 μετο. = μετοχή
 παθ. = παθητικόν
 παρακ. = παρακείμενος
 συγκρ. β. = συγκριτικὸς βαθμὸς

Ἀθήναι τῆ 4/8/1933

Ἀριθ. πρωτ. 42433

Πρὸς

τοὺς κ. κ. Δημήτρ. Βασίλ. καὶ Ἀντ. Τσιρίμπαν.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διὰ ταῦταρίθμου ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης τὴν 4-8-1933 καὶ δημοσιευθείσης τὴν 12-8-1933 εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 81 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, στηριζομένης δὲ εἰς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 5045 καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 136 πρακτικὸν ταύτης ἐνεκρίθη ὡς διδακτικὸν βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν Γυμνασίων τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Δυσίου ἐκλεκτοὶ λόγοι*» βιβλίον σας.

Ἐντολῆ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Τμηματάρχης
Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

*Ἄρθρον Βον τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1932 Προεδρικοῦ
Διατάγματος περὶ διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων
διδακτικῶν βιβλίων.*

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῆ ἁνωτέρα κατὰ 15 % τῆς ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς διαπάνης συσκευῆς, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ ἐξωφύλλου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς